

Willemanns

¿Quiere V. aprender
esperanto?

FEDERACIÓN
ESPAÑOLA
DE ESPERANTO
INSTRUKO ESPERANTO-FEDERACIO

¿Quiere usted aprender esperanto?

6780

15x2016/006780

MÉTODO WILLEMANNNS

¿Quiere usted aprender esperanto?

MANUAL DE LA CONVERSACION ESPERANTA

POR EL

Dr. D. J. Bremón Masgrau

Miembro de la *Lingva Komitato*

Vicepresidente de la Sociedad *ESPERO KATALUNA*

Redactor-jefe de *Tutmonda Espero*

EDITORIAL ATLANTE

CONTINUACION DE LAS PUBLICACIONES

GRANADA

344 — DIPUTACIÓN — 344

BARCELONA

DOS PALABRAS

Suele ocurrir con frecuencia, a personas que conocen bien el Esperanto gramaticalmente, y hasta que lo leen y lo escriben con corrección, que debido a la falta de práctica en el hablar, son incapaces de sostener una conversación en Esperanto con un extranjero con quien tengan que entablar relaciones. La falta de costumbre, el no haber visto nunca escritas las locuciones que habitualmente empleamos en nuestra vida ordinaria, el desconocimiento de los términos de los objetos que nos rodean, etc., etc., suelen ser otras tantas causas de que no sea posible hablar el Esperanto correctamente, con aquella fluidez que tanto cautiva en las lenguas, máxime en las que, como el Esperanto, son sonoras. He aquí el objeto del presente *Manual de la Conversación esperanta*; por medio de él, el lector podrá acostumbrarse a las locuciones habitualmente usadas en la conversación corriente, conocerá un sin fin de giros gramaticales empleados a cada momento, aprenderá los nombres de los objetos con los cuales estamos en relación más a menudo, adquiriendo la facilidad y soltura en el hablar, cualidades a las que debe aspirar todo esperantista.

EXPLICACIÓN

de los sonidos que se diferencian del castellano

ALFABETO

a b c ĉ d e f g ĝ h ĥ i j k l m n
o p r s ŝ t u ŭ v z

Todas las letras se pronuncian como en castellano, a excepción de las siguientes:

c Como *ts*, paco = patso; ĉ como *ch*, o el grupo catalán *tx*, ĉevalaĉo = chevalacho (txevalatxo en catalán); g siempre como la *g* de *ga*, *go*, *gu*; generalo = gueneralo; ĝ como *dj* francesa o *tj* catalana, fromaĝo = fromadjo, o fromatjo; ĥ débilmente aspirada; ĥ como *j* castellana, ĥolero = jolero; ĵ como *y* griega; ĵ como la *j* francesa o la catalana; ŝ como la *ch* francesa de *chat* o el grupo catalán *ix*, freŝa = frecha (freixa, en catalán); ŭ breve como la *u* de Europa; z como la *z* francesa de *zèro*.

El número de sílabas de una palabra es el de sus vocales; el acento tónico recae en la penúltima sílaba; el valor fonético de las letras es siempre el mismo, esto es,

toda palabra se pronuncia como está escrita. Los diptongos son: aŭ, eŭ, oĵ, aĵ, eĵ.

Ejemplo de pronunciación.—*La floroj estis ruĝaj hieraŭ, sed hodiaŭ la neĝo kovris ilin, kaj ili blankiĝis.* La flóroy éstis rúdjay hiérau, sed hodiaŭ la nédjo kóvris ilin, cáy ili blankídjis.

Terminaciones gramaticales.—**O** Es la terminación gramatical sustantiva, *patro* = padre; a la adjetiva, *patra* = paternal; e la adverbial, *patre* = paternalmente. El plural se forma con una *j*, *patroj* = padres; el acusativo con una *n*, *patron* = al padre. *La filoj vidas la patron* = Los hijos ven al padre.

Pronombres personales.—**Mi** yo, **ci** tú, **li** él, **ŝi** ella, **ĝi** el (neutro), **ni** nosotros, **vi** vosotros, **ili** ellos, ellas. Toman la *n* del acusativo si el caso lo requiere. *Mi vin vidas* = Yo os veo. Se convierten en posesivos tomando una *a*. **Mia** mío, **via** vuestro, **ŝia** de ella.

Grados de comparación del adjetivo.—El comparativo se indica por **pli** más (o **malpli** menos), el superlativo por **plej** el más (o **malplej** el menos), y la palabra que se traduce por **ol**. *Pli bela ol ŝi* = Más hermosa que ella.

Numerales.—**Cardinales.** Véase pág. 11. Las decenas y centenas se forman por unión de los numerales: 437 = *Kvarcent tridek sep*. **Ordinales.** Se forman añadiendo una *a*. *Dua* = segundo; *deka* = décimo. **Multiplicativos.** Se forman con el grupo **obl**; *duobla* = doble. **Fraccionarios.** Se forman con **on**; *triono* = un tercio. **Colectivos.** Se forman con **op**; *kvarope* = de cuatro en cuatro; *duope* = de dos en dos. **Distributivos.** Se forman por medio de la preposición **po**. *Po ses* = a razón de seis; *Po du pesetoj* = A dos pesetas.

Verbo. **as** indica el presente, *mi skribas* = yo escribo; **is** el pasado, *ili faris* = ellos hicieron; **os** el futuro, *ŝi skribos* = ella escribirá; **us** el condicional, *mi farus* = yo haría; **u** el imperativo, *skribu* = escribe; **i** el infinitivo, *skribi* = escribir, *fari* = hacer.

Participios. Activos: **ant** de presente, *skribanta* = que escribe; **int** de pasado, *skribinta* = que escribió; **ont** de futuro, *skribonta* = que escribirá. Pasivos: **at** de presente, *skribata* = que es escrito; **it** de pasado, *skribita* = que fué escrito; **ot** de futuro, *skribota* = que será escrito.

Los tiempos compuestos de los verbos se forman con el verbo auxiliar *esti* y el participio. *Mi estis amata* = Yo fui amado.

PREFIJOS

bo- indica *parentesco que resulta del matrimonio*: **patro**, padre; **bopatro**, suegro; **frato**, hermano; **bofratino**, cuñada.

ek- indica *acción inicial o momentánea*: **krii**, gritar; **ekkrii**, exclamar; **kanti**, cantar; **ekkanti**, ponerse a cantar.

ge- indica *reunión de los dos sexos*: **patro**, padre; **gepatroj**, padres (padre y madre); **frato**, hermano; **gefratoj**, hermanos y hermanas.

mal- indica *idea contraria*: **riĉa**, rico; **malriĉa**, pobre; **fermi**, cerrar; **malfermi**, abrir; **bona**, bueno; **malbona**, malo.

re- indica *repetición, reiteración*: **rediri**, volver a decir; **redoni**, devolver.

SUFIJOS

-ad — indica *duración de la acción*: **parolo**, palabra; **parolado**, discurso; **rigardi**, mirar; **rigardadi**, contemplar.

-aĵ — indica *cualidad concreta*: **infano**, niño; **infanaĵo**, niñada; **bela**, bello; **belajaĵo**, una belleza.

-an — significa *miembro, habitante, partidario*: **Kristo**, Cristo; **kristano**, cristiano; **Barcelono**, Barcelona; **Barcelonano**, barcelonés.

-ar — indica *conjunto de*: **vorto**, palabra; **vortaro**, diccionario; **esperantista**, esperantista; **esperantistaro**, el mundo esperantista.

-ĉj — da a los nombres propios masculinos *sentido diminutivo cariñoso*: **Jozefo**, José; **Joĉjo**, Pepito.

-ebl — significa *que se puede*: **rompi**, romper; **rompebla**, rompible; **neforgesebla**, inolvidable.

-ec — indica *cualidad abstracta*: **bela**, bella; **beleco**, belleza; **amiko**, amigo; **amikeco**, amistad.

-eg — indica *el más alto grado*: **varma**, caliente; **varmega**, abrasador; **larĝa**, ancho; **larĝega**, anchísimo.

-ej — indica *lugar adecuado para*: **lerni**, aprender; **lernejo**, escuela; **Tabakvendejo**, estanco.

-em — indica *tendencia, inclinación, hábito*: **forgesi**, ol-

vidar; forgesema, olvidadizo; **babili**, charlar; **babilema**, locuaz.

-er — indica *elemento, unidad parcial*: **mono**, dinero; **monero**, moneda; **sablo**, arena; **sablero**, grano de arena.

-estr — significa *jefe de*: **ŝipo**, buque; **ŝipestro**, capitán; **urbo**, ciudad; **urbestro**, alcalde.

-et — indica *los diminutivos*: **tablo**, mesa; **tableto**, mesita; **fenestro**, ventana; **fenestreto**, ventanilla.

-id — significa *descendiente de*: **koko**, gallo; **kokido**, pollo; **Izraelo**, Israel; **Izraelido**, israelita.

-ig — significa *hacer, volver*: **morti**, morir; **mortigi**, matar; **scii**, saber; **sciigi**, hacer saber.

-iĝ — significa *hacerse, volverse*: **ruĝa**, rojo; **ruĝigi**, enrojecer; **seka**, seco; **sekiĝi**, secarse.

-il — indica *instrumento*: **tranĉi**, cortar; **tranĉilo**, cuchillo; **kombi**, peinar; **kombilo**, peine.

-in — indica *el sexo femenino*: **ĉevalo**, caballo; **ĉevalino**, yegua; **filo**, hijo; **filino**, hija.

-ind — significa *digno de*: **admiri**, admirar; **admirinda**, admirable; **laŭdi**, alabar; **laŭdina**, laudable.

-ing — indica *el objeto en que se introduce lo expresado por la raíz*: **kandelo**, vela; **kandelingo**, candelero; **finĝro**, dedo; **finĝringo**, dedal.

-ist — indica *profesión, ocupación*: **ŝuo**, zapato; **ŝuisto**, zapatero; **pentri**, pintar; **pentristo**, pintor.

-nj — da a los nombres propios femeninos sentido diminutivo cariñoso: **Mario**, María; **Marinjo**, Mariquita.

-uj — significa *que contiene o encierra una substancia o un conjunto de*: **inko**, tinta; **inkujo**, tintero; **mono**, dinero; **monujo**, portamonedas.

-ul — indica *el ser caracterizado por*: **malsana**, enfermo (adj.); **malsanulo**, un enfermo; **bela**, bello; **belulino**, una mujer bella.

-um — *sufijo indeterminado que en la formación de palabras desempeña el mismo papel indeterminado, que je entre las preposiciones*: **kruc**, cruz; **krucumi**, crucificar; **kolo**, cuello; **kolumo**, cuello de camisa (1).

(1) Véase la *Gramática y Vocabulario de la lengua internacional Esperanto*, de D. J. Bremón.—EDITORIAL ATLANTE, Barcelona.

PALABRAS

ESPAÑOL

ESPERANTO

Números simples.

Uno.
Dos.
Tres.
Cuatro.
Cinco.
Seis.
Siete.
Ocho.
Nueve.
Diez.
Once.
Doce.
Trece.
Catorce.
Quince.
Diez y seis.
Diez y siete.
Diez y ocho.
Diez y nueve.
Veinte.
Veintiuno.
Veintidós.
Veintitrés.
Treinta.
Cuarenta.
Cincuenta.
Sesenta.
Setenta.
Setenta y uno.
Setenta y dos.
Ochenta.

Numeroj simplaj

Unu.
Du.
Tri.
Kvar.
Kvin.
Ses.
Sep.
Ok.
Naŭ.
Dek.
Dek-unu.
Dek-du.
Dek-tri.
Dek-kvar.
Dek-kvin.
Dek-ses.
Dek-sep.
Dek-ok.
Dek-naŭ.
Dudek.
Dudek-unu.
Dudek-du.
Dudek-tri.
Tridek.
Kvardek.
Kvindek.
Sesdek.
Sepdek.
Sepdek-unu.
Sepdek-du.
Okdek.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Noventa.
Ciento.
Quinientos.
Quinientos veinte.
Mil.
Dos mil.
Cien mil.
Quinientos mil.
Un millón.

Naŭdek.
Cent.
Kvin-cent.
Kvincent dudek.
Mil.
Du mil.
Cent mil.
Kvincent mil.
Miliono.

Números ordinales.

Ordinalaj aŭ ordaj numeroj

Primero.
Segundo.
Tercero.
Cuarto.
Quinto.
Sexto.
Séptimo.
Octavo.
Noveno; nono.
Décimo.
Undécimo.
Duodécimo.
Décimotercio.
Décimocuarto.
Décimoquinto.
Décimosexto.
Décimoséptimo.
Décimoctavo.
Décimonono.
Vigésimo.
Vigésimo primero.
Trigésimo.
Cuadragésimo.
Quincuagésimo.
Sexagésimo.
Septuagésimo.
Octogésimo.
Nonagésimo.
Centésimo.

Unua.
Dua.
Tria.
Kvara.
Kvina.
Sesa.
Sepa.
Oka.
Naŭa.
Deka.
Dek-unua.
Dek-dua.
Dek-tria.
Dek-kvara.
Dek-kvina.
Dek-sesa.
Dek-sepa.
Dek-oka.
Dek-naŭa.
Dudeka.
Dudek-unua.
Trideka.
Kvardeka.
Kvindeka.
Sesdeka.
Sepdeka.
Okdeka.
Naŭdeka.
Centa.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Milésimo.
Millonésimo.
Último.

Mila.
Milionia.
Lasta.

Números quebrados, colectivos y múltiples

Numeroj frakciaj, opaj, kaj, oblaj.

La mitad.
El tercio.
El cuarto.
Los tres cuartos.
Los dos tercios.
Las tres séptimas partes.
Las cuatro novenas partes.
Un par, una pareja.
Una docena.
Media docena.
Docena y media.
Una gruesa, doce docenas.
Una quincena.
Unos sesenta.
Una centena, un ciento.
Un millar.
El doble.
El triple.
El cuádruplo.
El quíntuplo.
El décuplo.
El céntuplo.
Una vez.
Dos veces.
Diez veces.
Cien veces.
Mil veces.
De dos en dos.
De tres en tres.
De cuatro en cuatro.
De diez en diez.
De veinte en veinte.
De ciento en ciento.
A tres pesetas.

La duono.
La triono.
La kvarono.
La tri kvaronoj.
La du triono.
La tri seponoj.
La kvar naŭnoj.
Paro.
Dekduo.
Duondekduo.
Dekduo kaj duono.
Dedkdu dekdouoj.
Dekkvino.
Sesdeko.
Cento.
Milo.
La duoblo.
La trioblo.
La kvaroblo.
La kvinoblo.
La dekoblo.
La centoblo.
Unufoje.
Dufoje.
Dekfoje.
Centfoje.
Milfoje.
Duope.
Trio.
Kvarope.
Dekope.
Dudekope. k
Centope.
Po tri pesetoj.

ESPAÑOL.

ESPERANTO

A ocho pesetas.
A quince duros.
A cuarenta duros.
A cien duros.

Po ok pesetoj.
Po dek-kvin duroj.
Po kvardek duroj.
Po cent duroj.

Los días de la semana.

La tagoj de la semajno.

Domingo.
Lunes.
Martes.
Miércoles.
Jueves.
Viernes.
Sábado.

Dimanĉo.
Lundo.
Mardo.
Merkredo.
Ĵaŭdo.
Vendredo.
Sabato.

El día

La tago.

La mañana.
El mediodía.
La tarde.
La velada.
La noche.
Media noche.

La mateno.
La tagmezo.
La posttagmezo.
La vespero.
La nokto.
Noktomezo.

Los meses.

La monatoj

Enero.
Febrero.
Marzo.
Abril.
Mayo.
Junio.
Julio.
Agosto.
Septiembre.
Octubre.
Noviembre.
Diciembre.

Januaro.
Februaro.
Marto.
Aprilo.
Majo.
Junio.
Julio.
Aŭgusto.
Septembro.
Oktobro.
Novembro.
Decembro.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Las estaciones.

La primavera.
El verano.
El otoño.
El invierno.

La sezonoj.

La printempo.
La somero.
La aŭtuno.
La vintro.

Los elementos.

El fuego.
El agua.
La tierra.
El aire.

La elementoj

La fajro.
La akvo.
La tero.
L'aero.

Tiempo.

Un mes.
Una quincena.
Una semana.
Hoy.
Mañana.
Un segundo.
Un minuto.
Un cuarto.
Media hora.
Un día.
Ayer.
Anteayer.
Pasado mañana.

Tempo.

Monato.
Monatduono.
Semajno.
Hodiaŭ.
Morgaŭ.
Sekundo.
Minuto.
Horkvarono.
Horduono.
Tago.
Hieraŭ.
Antaŭ-hieraŭ.
Post-morgaŭ.

Partes del cuerpo.

Cabello.
Cabeza.
Frente.
Ceja.
Ojos.
Párpados.

Korpopartoj.

Haro.
Kapo.
Frunto.
Brovo.
Okuloj.
Palpebroj.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Pupilas.	Pupiloj.
Cara.	Vizaĝo.
Mejillas.	Vangoj.
Nariz.	Nazo.
Boca.	Buŝo.
Lengua.	Lango.
Labios.	Lipoj.
Orejas.	Oreloj.
Cerebro.	Cerbo.
Diente.	Dento.
Encías.	Dentkarno.
Dientes.	Dentoj.
Barba (mentón).	Mentono.
Garganta.	Gorgo.
Sien.	Temporo.
Quijadas.	Makzeloj.
Cuello.	Kolo.
Espaldas.	Dorso.
Brazos.	Brakoj.
Codos.	Kubutoj.
Manos.	Manoj.
Dedos.	Fingroj.
Pulgar.	Dika fingro.
Uñas.	Ungoj.
Piernas.	Kruroj.
Rodillas.	Genuoj.
Pantorrillas.	Tibikarnoj.
Muslos.	Femuroj.
Tobillo.	Maleolo.
Pies.	Piedoj.
Pie.	Piedo.
Talones.	Kalkanoj.
Dedos de los pies.	Piedfingroj.
Dorso.	Dorso.
Ventre.	Ventro.
Caderas.	Koksoj.
Costados.	Flankoj.
Seno.	Mamo.
Costilla.	Ripo.
Pecho.	Brusto.
Huesos.	Ostoj.
Miembros.	Membroj.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Piel.
 Carne.
 Sangre.
 Pelo.
 Palma de la mano.
 Sobaco.
 Planta del pie.
 Nervios.
 Arteria.
 Corazón.
 Coyunturas.
 Hígado.
 Estómago.
 Cintura.
 Hombros.
 Muñeca.
 La barba, (pelo).

Haŭto.
 Karno.
 Sango.
 Haro.
 Manplato.
 Akselo.
 Piedplato aŭ plando.
 Nervoj.
 Arterio.
 Koro.
 Artikoj.
 Hepato.
 Stomako.
 Zono, aŭ talio.
 Ŝultroj.
 Karpo, manradiko.
 Barbo.

Cualidades

Kvalitoj.

El amor.
 La amistad.
 El amor propio.
 La apatía
 La avaricia.
 La bondad.
 La calumnia.
 El capricho.
 El carácter.
 El disgusto.
 La cólera.
 La compasión.
 La conducta.
 La confianza.
 El egoísmo.
 La elocuencia.
 El fastidio.
 El entusiasmo.
 La envidia.
 La equidad.

La amo.
 La amikeco.
 La propa amo.
 La apatio.
 La avareco.
 La boneco.
 La kalumnio.
 La kaprico.
 La karaktero.
 La malplezuro.
 La kolero.
 La kompato.
 La konduto.
 La konfido.
 La egoismo.
 La elokvenco.
 La enuo.
 La entuziasmo.
 La envio.
 La egaleco.

ESPAÑOL

ESPERANTO

El error.
 La erudición.
 La esperanza.
 El ingenio.
 La estimación.
 El estudio.
 La fe.
 La alegría.
 El genio.
 El odio.
 El honor.
 La vergüenza.
 El buen humor.
 El mal humor.
 La idea.
 Los celos.
 El regocijo.
 La cobardía.
 La libertad.
 La manía.
 La melancolía.
 La memoria.
 La mentira.
 La modestia.
 El orgullo.
 El olvido.
 La gratitud.
 El arrepentimiento.
 La cordura.
 El cuidado.
 El deseo.
 La tranquilidad.
 La tristeza.
 La verdad.
 La voluntad.

La erareco.
 La klereco.
 La espero.
 La spriteco.
 La estimo.
 La studo (studado).
 La fido.
 La gajeco.
 La genio.
 La malamo.
 La honoro.
 La honto.
 La bona humoro.
 La malbona humoro.
 La ideo.
 La jaluzeco.
 La ĝojo.
 La malcuraĝeco.
 La libereco.
 Manio.
 La melankolio.
 La memoro.
 La mensogo.
 La modesteco.
 La fiereco.
 La forgeso.
 La dankeco.
 La pento (pentado).
 La saĝeco.
 La zorgo.
 La deziro.
 La trankvileco.
 La malgajeco.
 La vero.
 La volo.

Partes de una casa

Aldaba.
 Azotea.
 Antecámara.

Dompartoj.

Pordofrapilo.
 Teraso.
 Antaŭĉambro.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Aposento.
 Alcoba.
 Balcón.
 Bodega.
 Casa.
 Casa de campo.
 Castillo.
 Cimientos.
 Corral.
 Caballeriza.
 Cerradura.
 Cerrojo.
 Cuarto.
 Corredor.
 Cocina.
 Común.
 Escalera.
 Escalones.
 Gabinete.
 Galería.
 Gallinero.
 Gruta.
 Habitación.
 Horno.
 Jardín.
 Librería.
 Muro.
 Oratorio.
 Puerta.
 Piso.
 Pozo.
 Palomar.
 Patio.
 Salón.
 Llave.

Ĉambro.
 Alkovo.
 Balkono.
 Kelo.
 Domo.
 Kampodomo.
 Kastelo.
 Bazo.
 Korto.
 Stalo.
 Seruro.
 Riglilo.
 Ĉambro.
 Koridoro.
 Kuirejo.
 Necesejo.
 Ŝtuparo.
 Ŝtupoj.
 Kabineto.
 Galerio.
 Kokinejo.
 Groto.
 Ĉambro.
 Forno.
 Ĝardeno.
 Librejo.
 Muro.
 Dompřeĝejo.
 Pordo.
 Etaĝo.
 Puto.
 Kolombejo.
 Korto.
 Salono.
 Ŝlosilo.

Profesiones.

Profesioj.

Carnicero.
 Tabernero.

Vianvendisto.
 Trinkejmastro.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Amo de restaurant.
 Fondista.
 Cafetero.
 Mozo.
 Frutero.
 Aceitero.
 Pastelero.
 Panadero.
 Zapatero.
 Sastre.
 Sombreroero.
 Papelero.
 Impresor.
 Librero.
 Encuadernador.
 Albañil
 Jardinero.
 Relojero.
 Platero.
 Joyero.
 Farmacéutico.
 Fabricante.
 Hojalatero.
 Estanquero.
 Pañero.
 Guantero.
 Tejedor.
 Tonelero.
 Profesor.
 Músico.
 Poeta.
 Periodista.
 Litógrafo.
 Dibujante.
 Escribiente.
 Pintor.
 Médico.
 Abogado.
 Ingeniero.
 Estudiante.
 Doctor.
 Comerciante.

Restoracimastro.
 Hotelisto.
 Kafejmastro.
 Servisto (kelnero).
 Fruktovendisto.
 Olevendisto.
 Kukfaristo.
 Panfaristo.
 Botisto.
 Tajloro.
 Ĉapelisto.
 Paperisto.
 Presisto.
 Librovendisto.
 Bindisto.
 Masonisto.
 Ĝardenisto.
 Horloĝisto.
 Argéntisto.
 Juvelisto.
 Farmacisto.
 Fabrikisto.
 Ladisto.
 Tabakvendisto.
 Drapvendisto.
 Gantfaristo.
 Teksisto.
 Barelisto.
 Profesoro.
 Muzikisto.
 Poeto.
 Jurnalisto.
 Litografisto.
 Desegnisto.
 Skribisto.
 Pentristo.
 Kuracisto.
 Advokato.
 Inĝeniero.
 Studento.
 Doktoro.
 Komercisto.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Muebles y utensilios

La mesa.
 La silla.
 El sillón.
 El sofá.
 El tapiz.
 El tapete.
 La alfombra.
 Las cortinas.
 El piano.
 El espejo.
 La papelería.
 La lámpara.
 El candelero.
 El quinqué.
 La cómoda.
 El tocador.
 La vela.
 Los cuadros.
 Las tijeras.
 El lavamanos.
 La toalla.
 El jabón.
 El peine.
 El cepillo.
 La cama.
 El colchón.
 Los colchones.
 La almohada.
 La sábana.
 El cobertor.
 El reloj.
 La palangana.
 La escoba.

Vestidos de hombre

Vestidos.
 Una camiseta.

Mebloj kaj iloj

La tablo.
 La seĝo.
 La apogseĝo.
 La kanapo.
 La tapiŝo.
 La drapkrovilo.
 La planktapiŝo.
 La kurtenoj.
 La piano.
 La spegulo.
 La paperujo.
 La lampo.
 La kandelingo.
 La petrollampo.
 La komodo.
 La tualettablo.
 La kandelo.
 La pentraĵoj.
 La tondilo.
 La manlavejo.
 La manviŝilo.
 La sapo.
 La kombilo.
 La broŝilo.
 La lito.
 La matraco.
 La matracoj.
 La kuseno.
 La littuko.
 La litkovrilo.
 La horloĝo.
 La lavvazo.
 La balailo.

Vestoj de viro.

Vestoj.
 Kamizolo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Una camisa.
 Unos calzoncillos.
 Unos calcetines.
 Unas botas.
 Unos pantalones.
 Un cuello.
 Una corbata.
 Un alfiler.
 Un chaleco.
 Un reloj.
 Una levita.
 Unos guantes.
 Un sombrero.
 Un bastón.
 Un paraguas.
 Un pañuelo (de bolsillo).
 Unos lentes.
 Ropa blanca.
 Zapatos.
 Medias.
 Una tabaquera.
 Cigarrera.
 Una navaja (de afeitar).
 Una capa.
 Un bolsillo.
 Botones.
 Un cordón.
 Unas pantuflas.
 Unas ligas.
 Una gorra.
 Unas mangas.
 Un ojal.
 Un anillo.
 Un diamante.
 Joyas.
 Una cadena.

Ĉemizo.
 Kalsono.
 Ŝtrumpetoj.
 Botoj.
 Pantalono.
 Kolumo.
 Kravato.
 Pinglo.
 Veŝto.
 Horloĝo (poŝhorloĝo).
 Redingoto.
 Gantoj.
 Ĉapelo.
 Bastono.
 Pluvombrelo.
 Poŝtuko (nasztuko).
 Okulvitroj.
 Tolaĵo.
 Ŝuoj.
 Ŝtrumpoj.
 Tabakujo.
 Cigarujo.
 Razilo.
 Mantelo.
 Poŝo.
 Butonoj.
 Ŝnureto.
 Pantofloj.
 Ŝtrimpligiloj.
 Ĉapo.
 Manikoj.
 Butonruo.
 Ringo.
 Diamanto.
 Juveloj.
 Ĉeno.

Vestidos de mujer

Vestoj de virino.

El vestido.
 El sombrero.

La kostumo.
 La ĉapelo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

La gorra.
 La bata.
 El corsé.
 El collar.
 El cinturón.
 La cinta.
 El brazalete.
 La sombrilla.
 Los guantes.
 El abanico.

La ĉapo.
 Robo (aŭ vesto).
 La korseto.
 La kolringo.
 La zono.
 La rubando.
 La braceleto.
 La sunombrelo.
 La gantoj.
 La ventumilo.

Parientes

Parencoj.

El bisabuelo.
 La bisabuela.
 El abuelo.
 La abuela.
 El padre.
 La madre.
 El hijo.
 La hija.
 El nieto.
 La nieta.
 El bisnieto.
 La bisnieta.
 El hermano.
 La hermana.
 El tío.
 La tía.
 El primo.
 La prima.
 El sobrino.
 La sobrina.
 El cuñado.
 La cuñada.
 Los hijos.
 El suegro.
 La suegra.
 Los padres.
 El padrino.
 La madrina.

La praavo.
 La praavino.
 La avo.
 La avino.
 La patro.
 La patrino.
 La filo.
 La filino.
 La nepo.
 La nepino.
 La pranepo.
 La pranepino.
 La frato.
 La fratino.
 La onklo.
 La onklino.
 La kuzo.
 La kuzino.
 La nevo.
 La nevino.
 La bofrato.
 La bofratino.
 La gefiloj.
 La bopatro.
 La bopatrino.
 La gepatroj.
 La baptopatro.
 La baptopatrino.

ESPAÑOL

ESPERANTO

El marido.
 La mujer.
 El esposo.
 La esposa.
 El casamiento.
 El desposado.
 La desposada.
 El niño.
 La niña.
 El muchacho.
 La muchacha.
 El joven.
 La joven.
 La juventud.
 Los jóvenes.
 Las jóvenes.
 El soltero.
 La soltera.
 El casado.
 La casada.
 El viudo.
 La viuda.
 Un hombre.
 Una mujer.
 Un señor.
 Una señora.
 Un señorito.
 Una señorita.
 Un criado.
 Una criada.
 Una nodriza.
 Una niñera.
 El ayo.
 La aya.
 El huérfano.
 La huérfana.
 El niño de teta.

Comidas.

El desayuno.
 La comida.

La edzo.
 La edzino.
 La edzo.
 La edzino.
 La edzigo.
 La edziginto.
 La edzinigintino.
 La infano.
 La infanino.
 La knabo.
 La knabino.
 La junulo.
 La junulino.
 La juneco.
 La junuloj.
 La junulinoj.
 La fraŭlo.
 La fraŭlino.
 La edziginto.
 La edzinigintino.
 La vidvo.
 La vidvino.
 Viro.
 Virino.
 Sinjoro.
 Sinjorino.
 Fraŭlo.
 Fraŭlino.
 Servisto.
 Servistino.
 Nutristino.
 Vartistino.
 Guvernisto.
 Guvernistino.
 La orfo.
 La orfino.
 La suĉinfano.

Manĝoj.

La matenmanĝo.
 La tagmezmanĝo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

La cena.
 Un banquete, un festín.
 Una colación, refacción.
 Patatas.
 Coles.
 Espárragos.
 Alcachofas.
 Espinacas.
 Judías.
 Zanahorias.
 Guisantes.
 Escarola.
 Apio.
 Cardos.
 Aceitunas.
 Remolachas.
 Nabos.
 Rábanos.
 Ensalada.
 Arroz.
 Fideos.
 Macarrones.
 Crema.
 Huevos.
 Queso.
 Frutas.
 Legumbre.
 Pastel.
 Dulce.
 Postre.
 Bizcochos.
 Salsa.
 Canela.
 Manteca.
 Azafrán.
 Especias.

La vespermanĝo.
 Festeno.
 Manĝeto.
 Terpomoj.
 Brasikoj.
 Asparagoj.
 Artiŝokoj.
 Spinakoj.
 Fazeoloj.
 Karotoj.
 Pizoj.
 Cikorio.
 Celerio.
 Kardoj.
 Olivoj.
 Betoj.
 Napoj.
 Rapoj.
 Salato.
 Rizo.
 Vermicelo.
 Makaronioj.
 Kremo.
 Ovoj.
 Fromaĝo.
 Fruktoj.
 Legomo.
 Kuko.
 Sukeraĵo.
 Deserto.
 Biskvitoj.
 Saŭco.
 Cinamo.
 Butero.
 Safrano.
 Spico.

Aves.

Birdoj.

Alondra.
 Aguila.

Alaŭdo.
 Aglo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Avestruz.

Halcón.

Buitre.

Anade.

Buho.

Becada.

Cigüeña.

Cuervo.

Codorniz.

Canario.

Calandria.

Cotorra.

Corneja.

Faisán.

Grulla.

Gallo.

Gallina.

Cuclillo.

Ganso.

Gorrión.

Golondrina.

Jilguero.

Merla.

Mirlo.

Murciélago.

Pavo real.

Pavo.

Pichón.

Palomo.

Paloma.

Pato.

Papagayo.

Pollo.

Polla.

Perdiz.

Pinzón.

Ruiseñor.

Tórtola.

Urraca.

Struto.

Falko.

Vulturo.

Anaso.

Strigo.

Skolopo.

Cikonio.

Korvo.

Koturno.

Kanario.

Alaŭdo.

Papago.

Korniko.

Fazano.

Gruo.

Koko.

Kokino.

Kukolo.

Ansero.

Pasero.

Hirundo.

Kardelo.

Merlo.

Merlo.

Vesperto.

Meleagro.

Pavo.

Kolombido.

Kolombo.

Kolombino.

Ansero.

Papago.

Kokido.

Kokidino.

Perdriko.

Fringo.

Najtingalo.

Turto.

Pigo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Animales.

Animaloj

Animal.
Bestia.
Buey.
Borricon.
Camello.
Ciervo.
Conejo.
Castor.
Caballo.
Cabra (macho).
Cabra (hembra).
Cabrito.
Cerdo.
Elefante.
Erizo.
Gato.
Jirafa.
Gamo.
Jabalí.
León.
Lobo.
Liebre.
Macho cabrío.
Mulo.
Mona.
Oso.
Perro.
Ratón.
Tigre.
Toro.
Pantera.
Vaca.

Animalo.
Besto.
Bovo.
Azeno.
Kamelo.
Cervo.
Kuniklo.
Kastoro.
Ĉevalo.
Kapro.
Kaprino.
Kaprido.
Porko.
Elefanto.
Erinaco.
Kato.
Ĝirafo.
Damcervo.
Apro.
Leono.
Lupo.
Leporo.
Kapro.
Mulo.
Simio.
Ūrso.
Hundo.
Muso.
Tigro.
Taŭro (bovoviro).
Pantero.
Bovino.

Verbos más usados.

Verboj pli uzataj.

Abonarse a.
Abrir.
Acompañar.

Aboni.
Malfermi.
Akompani.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Aconsejar.
 Acostumbrar.
 Aguardar.
 Alegrarse.
 Amar.
 Andar.
 Aplaudir.
 Aprender.
 Arrojar.
 Asar.
 Asistir.
 Atacar.
 Ayudar.
 Bailar.
 Bajar.
 Barrer.
 Beber.
 Besar.
 Buscar.
 Caer.
 Cambiar.
 Cantar.
 Castigar.
 Cepillar.
 Cerrar.
 Cobrar.
 Coger.
 Comenzar.
 Comer.
 Comprar.
 Comprender.
 Condenar.
 Conducir.
 Conocer.
 Construir.
 Correr.
 Corresponder.
 Coser.
 Cumplir.
 Dar.
 Deber (dinero).
 Deber (moral).

Konsili.
 Kutimi.
 Atendi.
 Ĝoji.
 Ami.
 Marŝi.
 Aplauĉi.
 Lerni.
 Ĵeti.
 Rosti.
 Ĉeesti.
 Ataki.
 Helpi.
 Danci.
 Malsupreniri.
 Balai.
 Trinki.
 Kisi.
 Serĉi.
 Fali.
 Ŝanĝi.
 Kanti.
 Puni.
 Brosi.
 Fermi.
 Enspezi.
 Kapti.
 Komenci.
 Manĝi.
 Aĉeti.
 Kompreni.
 Kondamni.
 Konduki.
 Koni.
 Konstrui.
 Kuri.
 Korespondi.
 Kudri.
 Plenumi.
 Doni.
 Ŝuldi.
 Devi.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Dejar.	Lasi.
Descansar.	Ripozi.
Decir.	Diri.
Escuchar.	Aŭskulti.
Escribir.	Skribi.
Editar.	Eldoni.
Elegir.	Elekti.
Embarcarse.	Enŝipiĝi.
Encontrar.	Trovi.
Engañar.	Trompi.
Enseñar (mostrar).	Montri.
Entrar.	Eniri.
Enviar.	Sendi.
Esperar.	Esperi.
Evitar.	Eviti.
Explicar.	Klarigi.
Faltar.	Manki.
Felicitar.	Gratuli.
Fumar.	Fumi.
Ganar.	Gajni.
Gastar.	Elspezi.
Gritar.	Krii.
Guiar.	Gvidi.
Gustar.	ŝati.
Habitar.	Loĝi.
Hablar.	Paroli.
Hacer.	Fari.
Huir.	Forkuri.
Imprimir.	Presi.
Intentar.	Intenci.
Invitar.	Inviti.
Ir.	Iri.
Ir de prisa.	Rapidi.
Lavar.	Lavi.
Leer.	Legi.
Llamar.	Voki.
Llamarse.	Nomi sin.
Llegar.	Alveni.
Llevar.	Porti.
Llorar.	Plori.
Matar.	Mortigi.
Mentir.	Mensogi.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Mirar.
 Morir.
 Nadar.
 Necesitar.
 Negar.
 Obedecer.
 Observar.
 Ocultar.
 Oír.
 Olvidar.
 Ordenar.
 Pagar.
 Pararse.
 Partir.
 Pasar.
 Pasear.
 Pedir.
 Peinar.
 Perder.
 Permitir.
 Pensar.
 Pintar.
 Planchar.
 Poder.
 Preguntar.
 Prometer.
 Pronunciar.
 Quedar.
 Querer.
 Recibir.
 Recordar.
 Reir.
 Registrar.
 Repetir.
 Responder.
 Retardar.
 Romper.
 Saber.
 Salir.
 Salvar.
 Saludar.
 Sentir.

Rigardi.
 Morti.
 Naĝi.
 Bezoni.
 Nei.
 Obei.
 Observi.
 Kaŝi.
 Aŭdi.
 Forgesi.
 Ordigi.
 Pagi.
 Halti.
 Foriri.
 Pasi.
 Promeni.
 Peti.
 Kombi.
 Perdi.
 Permesi.
 Pensi.
 Pentri.
 Gladi.
 Povi.
 Demandi.
 Promesi.
 Prononci.
 Resti.
 Voli.
 Ricevi.
 Memori.
 Ridi.
 Registri.
 Ripeti.
 Respondi.
 Prokrasti.
 Rompi.
 Scii.
 Eliri.
 Savi.
 Saluti.
 Senti.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Sentir (lamentar).
 Significar.
 Tener.
 Tener hambre.
 Tener sed.
 Tener lugar.
 Tomar.
 Trabajar.
 Triunfar.
 Vencer.
 Vender.
 Venir.
 Ver.
 Viajar.

Bedaŭri.
 Signifi.
 Havi.
 Malsati.
 Soifi.
 Okazi.
 Preni.
 Labori.
 Triumfi.
 Venki.
 Vendi.
 Veni.
 Vidi.
 Vojaĝi.

Naciones y ciudades

Nacioj kaj urboj.

Europa.
 europeo.
 Asia.
 asiático.
 Africa.
 africano.
 América.
 americano.
 Australia.
 australiano.
 Alemania.
 alemán.
 Alsacia.
 alsaciano.
 Inglaterra.
 inglés.
 Austria.
 austriaco.
 Baviera.
 bávaro.
 Bélgica.
 belga.
 Bohemia.
 bohemiano.
 gitano.

Eŭropo.
 eŭropano.
 Azio.
 aziano.
 Afriko.
 afrikano.
 Ameriko.
 amerikano.
 Aŭstralio.
 aŭstraliano.
 Germanujo aŭ Germanlando
 germano.
 Alsaco.
 alsacano.
 Anglujo aŭ Anglolando.
 anglo.
 Aŭstrujo.
 aŭstro.
 Bavarujo.
 bavaro.
 Belgujo.
 belgo.
 Bohemujo.
 bohemo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Cataluña.
 catalán.
 Dinamarca.
 dinamarqués.
 Escocia.
 escocés.
 España.
 español.
 Los Estados Unidos.
 yanqui.
 Flandes.
 flamenco.
 Francia.
 francés.
 Gran Bretaña.
 británico.
 Grecia.
 griego.
 Holanda.
 holandés.
 Hungría.
 húngaro.
 Irlanda.
 irlandés.
 Italia.
 italiano.
 Lombardía.
 lombardo.
 Lorena.
 lorenés.
 Noruega.
 noruego.
 Piamonte.
 piamontés.
 Polonia.
 polaco.
 Portugal.
 portugués.
 Prusia.
 prusiano.
 Rusia.
 ruso.

Katalunujo.
 kataluno.
 Danujo.
 dano.
 Skotujo.
 skoto.
 Hispanujo.
 hispano.
 Unuigitaj Ŝtatoj aŭ Usono.
 usonano.
 Flandrujo.
 flandro.
 Francujo.
 franco.
 Britujo.
 brito.
 Grekujo.
 greko.
 Holandujo.
 holandano.
 Hungarujo.
 hungaro.
 Irlando.
 irlandano.
 Italujo.
 italo.
 Lombardujo.
 lombardo.
 Loreno.
 lorenano.
 Novergujo.
 norvego.
 Piamonto.
 piamontano.
 Polujo.
 polo.
 Portugalujo.
 portugalo.
 Prusujo.
 pruso.
 Rusujo.
 ruso.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Sajonia.	Saksujo.
sajón.	sakso.
Suecia.	Svedujo.
sueco.	svedo.
Suiza.	Svisujo.
suizo.	sviso.
Turquía.	Turkujo.
turco.	turko.
Valaquía.	Valakujo.
válaco.	valako.
El valle de Andorra.	La Valo de Andoro.
Westfalia.	Vesfalia.
vestfaliano.	vesfaliano.
Amsterdam.	Amsterdamo.
Amberes.	Antverpeno.
Baden.	Badeno.
Basilea.	Basileo.
Barcelona.	Barcelono.
Berlín.	Berlino.
Berna.	Berno.
Brujas.	Bruĝo.
Brunswich.	Brunsviko.
Bruselas.	Bruselo.
Buda.	Budo.
Boulogne.	Bulonjo.
Cambridge.	Kemriĝo.
Cannes.	Kanneso.
Coblenza.	Koblenzo.
Colonia.	Kolonio.
Como.	Komo.
Constantinopla.	Konstantinoplo.
Duvre.	Duvro.
Dresde.	Dresdenho.
Florenzia.	Florenzo.
Francfort.	Frankfurto.
Friburgo.	Frifurgo.
Ginebra.	Ĝenevo.
Génova.	Ĝenovo.
Hamburgo.	Hamburgo.
Homburgo.	Homburgo.
Leipzig.	Leipsigo.
Lieja.	Lieĝo.

ESPAÑOL

Lisboa.
Liorna.
Londres.
Lyon.
Madrid.
Milán.
Moscou.
Munich.
Nápoles.
Niza.
Nuremberg.
Nimega.
Odesa.
París.
San Petersburgo.
Praga.
Roma.
Rotterdam.
Varsovia.
Venecia.
Versalles.
Viena.
Zurich.

ESPERANTO

Lisabono.
Liorno.
Londono.
Liono.
Madrido.
Milano.
Moskvo.
Munĥeno.
Naplo.
Nizo.
Nurembergo.
Nimego.
Odeso.
Parizo.
Peterburgo.
Prago.
Romo.
Roterdamo.
Varsovio.
Venecio.
Versaljeso.
Vieno.
Zuriĥo.

FRASES

ESPAÑOL

Buenos días, señor.
Buenas tardes, señora.
Buenas noches, señorita.
¿Cómo está usted?
Muy bien.
Sírvese sentarse.
Vengo a hablar con usted.
¿Qué desea usted?
Algo.
No tengo dinero.
Ven solo.
Sube.
Baja.
Vete.
Póntelo.
Quítatelo.
¿Cuánto?
¿Cuánto debo a usted?
¿Cuánto quiere usted por?
¿Qué significa esto?
¿Cómo se dice?
Oígame.
Abra la puerta.
Cierre la puerta.
¿Cómo está su hermana?
Ella está mala.

¿Cómo está su padre?
¿Cómo está su madre?
¿Ella está completamente bien?
¿Irá usted?
¿Lo hará usted?
No haga nada.
¿Usted me entiende?
Me voy.

ESPERANTO

Bonan tagon, sinjoro!
Bonan vesperon, sinjorino!
Bonan nokton, fraŭlino.
Kiel vi fartas?
Tre bone.
Bonvolu eksidi (aŭ sidigi).
Mi venis por paroli kun vi.
Kion vi deziras?
Iom.
Mi ne havas monon.
Vi venu sola.
Supreniru.
Malsupreniru.
Foriru.
Surmetu ĝin al vi.
Demetu ĝin al vi.
Kiom?
Kiom mi ŝuldas al vi?
Kiom vi volas por...?
Kion tio-ĉi signifas?
Kiel oni diras?
Aŭdu min.
Malfermu la pordon.
Fermu la pordon.
Kiel fartas via fratino?
Ĝi estas malsana, aŭ, si fartas malbone.
Kiel fartas via patro?
Kiel fartas via patrino?
Ĉu ŝi fartas tute bone?

Ĉu vi aliros?
Ĉu vi ĝin faros?
Vi faru nenion.
Ĉu vi komprenas min?
Mi foriras.

ESPAÑOL

ESPERANTO

¿De dónde viene usted?
 ¿Dónde ha estado usted?
 ¿Dónde vive usted?
 Estoy aguardándole.
 ¡Cuidado!
 Tenga cuidado.
 No tenga cuidado.
 ¡Mire!
 Venga a almorzar.
 Venga a comer.
 Venga a cenar.
 ¿Cómo se llama usted?
 ¿Qué quiere usted?
 Vuelva.
 Dígalo otra vez.
 No hable alto.
 Hable despacio.
 Quiero comprar.
 Quiero vender.
 Voy a casa.
 ¿Dónde está su casa?

 Sin dinero.
 Soy pobre.
 Hablo Esperanto.
 No sé hablar.
 Es sordomudo.
 He venido a cantar.
 He venido a bailar.
 Vaya a la escuela.
 Vaya a la iglesia.
 El viene del teatro.
 Voy a pie.
 Voy a caballo.
 Déme pan.
 ¡No es posible!
 ¿Qué tiene de particular..?

 ¿De veras?
 ¿Cómo me llamo yo?
 Me llamo...
 ¡Qué gusto!

De kie vi venas?
 Kie vi estis?
 Kie vi loĝas?
 Mi atendas vin.
 Zorgon!
 Vi zorgu.
 Vi ne zorgu.
 Rigardu!
 Venu matenmanĝi.
 Venu tagmezmanĝi.
 Venu vespermanĝi.
 Kiel vi estas nomata?
 Kion vi volas?
 Revenu.
 Rediru ĝin.
 Ne parolu laŭte.
 Parolu malrapide.
 Mi volas aĉeti.
 Mi volas vendi.
 Mi iras hejmen.
 Kie estas via hejmo, aŭ do-
 mo?
 Sen mono.
 Mi estas malriĉa.
 Mi parolas Esperanton.
 Mi ne scias paroli.
 Li estas surdmutulo.
 Mi venis kanti.
 Mi venis danci.
 Iru la lernejon.
 Iru la preĝejon.
 Li venas de la teatro.
 Mi iras piede.
 Mi iras rajde (aŭ mi rajdas)
 Donu al mi panon.
 Ĝi ne estas ebla!
 Kion da eksterordinara ĝi
 havas...?
 Ĉu vere?
 Kiel mi estas nomata?
 Mi estas nomata...
 Kia plezuro!

ESPAÑOL

ESPERANTO

¡Qué lástima!
 ¿Ha comprendido usted?
 Lo comprendo.
 Pero...
 ¿Tiene usted la bondad...?
 Con mucho gusto.
 ¿Es posible?
 Usted se equivoca.
 Le aseguro a usted...
 Es natural.
 Espere usted.
 Me ocurre una idea.
 ¡Magnífico!
 ¿Qué le parece a usted?
 ¡Admirable!
 Dudo que sea verdad.
 Es increíble.
 Ha hecho usted bien.
 ¿Me conoce usted?
 No le comprendo a usted.
 Escúcheme usted.
 ¿Me permite usted...?
 Se lo agradeceré a usted.
 ¿Qué tiempo hace?
 Hace frío.
 Hace humedad.
 El tiempo está variable.
 Hay mucho lodo.
 Empieza a llover.
 Llueve a cántaros.
 La tempestad ha cesado.
 El viento ha cambiado.
 Hace mucho calor.
 No hace tanto calor.
 Está nublado.
 Hay mucho barro.
 Empieza a tronar.
 Relampaguea.
 Llueve.
 Está lloviznando.
 Es de día.
 Es de noche.

Kia damaĝo!
 Ĉu vi komprenis?
 Mi ĝin komprenas.
 Sed...
 Ĉu vi bonvolas...?
 Plezurege.
 Ĉu eble?
 Vi eraras.
 Mi vin certigas...
 Ĝi estas natura.
 Atendu.
 Mi havas ideon.
 Bonege!
 Kio ŝajnas al vi.
 Mirinde!
 Mi dubas ĉu ĝi estas vera.
 Ĝi estas nekredebla.
 Vi agis (aŭ faris) bone.
 Ĉu vi konas min?
 Mi ne komprenas vin.
 Aŭskultu min.
 Ĉu vi permesas al mi...
 Mi estos tre danka al vi.
 Kia vetero estas?
 Estas malvarme.
 Estas malseke.
 La vetero estas ŝangema.
 Estas tre kota vetero.
 Ekpluvas.
 Pluvegas.
 La ventego ĉesis.
 La vento ŝanĝiĝis.
 Estas tre varme.
 Ne estas tiel varme.
 Estas nube.
 Estas mulke da koto.
 Ektondras.
 Fulmas.
 Pluvas.
 Pluветas.
 Estas tage.
 Estas nokte.

ESPAÑOL

ESPERANTO

El medio día.
La media noche.
Hay niebla.

Hay luna.

Conversación con un viajero.

Quiero hablar.
Quiero hablar Esperanto.
¿Quiere usted hablar Esperanto?

Sí, señor; podríamos hablar un poquito.

Hablo poco, pero entiendo bien.

Me gustaría muchísimo, pero apenas hablo.

Probamos hablar con esperantistas para aprender el idioma.

Y queremos hablar con señoras porque hablan fácil.

Esta señora pronuncia muy bien. ¿No es así?

¿Sabe usted el nombre de los países donde se habla Esperanto?

Se habla en todos los países del mundo civilizado.

¿Hasta en América?

Sí; no son los samideanos de América los menos entusiastas.

¿Habla usted inglés?

Sí; un poco.

Sí; bastante bien.

Lo hablo un poco.

La tagmezo.

La noktomezo.

Estas nebulas, aŭ estas nebulo.

Estas lune, aŭ estas luno.

Konversacio (aŭ interparolado) kun kunvojaĝanto.

Mi volas paroli.

Mi volas paroli Esperanton.
Ĉu vi volas paroli Esperanton?

Jes, sinjoro; ni povus paroli iomete.

Mi parolas malmulte sed mi komprenas bone.

Mi ŝatus ĝin multe, sed apenaŭ mi ekparolas.

Ni provas paroli kun esperantistoj por lerni la idiomon.

Kaj ni volas paroli kun sinjorinoj ĉar ili parolas facile.

Tiu ĉi sinjorino prononcas tre bone. Ĉu ne estas tiel?

Ĉu vi scias la nomon de la landoj kie oni parolas Esperanton?

Oni ĝin parolas en ĉiuj landoj de la mondo civilizita.

Eĉ en Ameriko?

Jes; ne estas la samideanoj al Ameriko la malplej entuziasmaj.

Ĉu vi parolas anglan lingvon?

Jes; iom.

Jes; sufiĉe bone.

Mi parolas ĝin iom.

ESPAÑOL

Lo comprendo mejor que lo hablo.
No lo hablo bien.
Es porque no lo practica usted.
Yo practico.
Practicar.
¿Qué método?
¿Qué método es el mejor para aprender?...
Cualquiera.
Aprender Esperanto.
Yo hablo.
Hablar.
La conversación.

Oír.

¿Qué idioma encuentra usted más difícil: el español o el inglés?
Ambos son muy difíciles comparados con el Esperanto.
Gramática.
La gramática esperanta.
La gramática española es mucho más difícil.
Pero la pronunciación del Esperanto es extraordinariamente fácil.
¿Dónde aprende usted Esperanto?
En casa.
¿Dónde ha aprendido usted inglés?
¿Dónde ha aprendido usted Esperanto?
En el colegio.
¿Cree usted que se puede hablar bien aprendiéndolo en casa?

ESPERANTO

Mi komprenas ĝin pli bone ol mi ĝin parolas.
Mi ne parolas ĝin bone.
Tio estas tial ke vi ne praktikas ĝin.
Mi praktikas.
Praktiki.
Kian metodon?
Kia metodo estas la plej bona por lerni?
Iu ajn.
Lerni Esperanton.
Mi parolas.
Paroli.
La konversacio, aŭ interparolado.

Aŭdi.

Kian idiomon vi trovas pli malfacila; la hispanan aŭ la anglan idiomon?
Ambaŭ estas tre malfacilaj kompare kun Esperanton.

Gramatiko.

La esperanta gramatiko.
La gramatiko hispana estas multe pli malfacila.
Sed la prononco de Esperanton estas eksterordinare facila.
Kie vi lernas Esperanton?

Hejme.

Kie vi lernis anglan lingvon?
Kie vi lernis Esperanton?

En la kolegio.

Ĉu vi kredas ke oni povas paroli bone lernante ĝin hejme?

ESPAÑOL

ESPERANTO

Sí; puede usted hablar con corrección.

¿Pero sólo en asuntos generales?

En todos los asuntos.

¿Cuándo piensa usted partir?

Parto mañana por la mañana.

¿Cuándo volverá usted?

No lo sé; si puedo ser útil en algo, dígame lo usted.

Aprovecharé su ofrecimiento y esta noche iré a su casa de usted.

Puede usted estar seguro de hallarme en casa.

¿Ha hecho usted todos sus preparativos de viaje?

Sí, señor; todo está a punto.

Tomaré un ómnibus del ferrocarril: ¿cuándo parte usted?

Caballero, vamos a salir dentro cinco minutos; suba al coche si gusta.

¿Dentro de cuánto tiempo llegaremos a la estación?

Estaremos allí dentro de un cuarto de hora.

Temo que llegue usted demasiado tarde para el tren de las ocho.

Tranquílcese usted, caballero: jamás llegamos con retardo.

Ya estamos en la estación.

Señores, el tren partirá dentro de cinco minutos: tomen presto sus billetes

Jes; vi povas paroli korekte.

Sed ĉu, nur pri ĝeneralaj aferoj?

En ĉiuj aferoj.

Kiam vi intencas foriri?

Mi foriros morgaŭ matene.

Kiam vi revenos?

Mi ne scias; se mi povas iel esti al vi utila, diru ĝin al mi.

Mi profitos vian oferon kaj la hodiaŭan nokton, mi iros al vi.

Vi povas esti certa ke vi trovos min hejme.

Ĉu vi faris ĉiujn vojaĝajn preparojn?

Jes, sinjoro; ĉio estas preta.

Mi supreniros omnibuson de la fervojo; kiam vi foriros?

Sinjoro, ni foriros post kvin minutoj, vi supreniru la veturilon, se tio al vi plaĉas.

Post kiom da tempo ni alvenos al la stacidomo?

Ni alvenos tien post unu horokvarono.

Mi timas ke vi alvenos tro malfrue por la vagonaro de la oka horo.

Tranviliĝu, sinjoro; neniam ni malfruas.

[mo.]

Ni estas jam en la stacidomo. Sinjoroj, la vagonaro foriros post kvin minutoj, rapidu aĉeti viajn biletojn.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Un billete.
 ¿Qué clase quiere usted?
 Primera clase.
 ¿Qué equipaje tiene usted, caballero?
 Tengo dos maletas y una sombrerera.
 Hay dos locomotivas.
 Se necesita una fuerza muy grande para arrastrar un tren de veinticinco coches.
 ¿Cuánta fuerza tienen estas máquinas?
 Una fuerza enorme.
 ¿Vamos por el tren directo?
 No; este tren hace escalas.
 ¿A qué hora sale el tren de mercancías?
 Hay dos cada día; uno que parte a las diez de la mañana y otro a las tres de la tarde.
 Al coche, señores; pronto, que el tren parte al instante.
 Suba usted pronto, caballero: he aquí la señal de partida.
 Ya estamos en marcha.
 Hacemos milla y media por minuto.
 Esto es viajar con rapidez.
 Tanta rapidez me daría miedo.
 En cuanto a mí, me gusta ir aprisa.
 Me parece que ahora marchamos con una rapidez espantosa: temo que la máquina descarrile.
 No tema usted nada.

Unu bileton.
 Kian klason vi volas?
 Unuan klason.
 Kian vojaĝpakaĵon vi havas, sinjoro?
 Mi havas du valizojn kaj unu ĉapelujon.
 Estas du lokomotivoj.
 Oni bezonas grandan forton por treni vagonaron el dudekvin vagonoj.
 Kian forton havas tiuj-ĉi maŝinoj?
 Grandegan forton.
 Ĉu ni iras per la rekta vagonaro?
 Ne; tiu-ĉi vagonaro haltas.
 Je kioma horo eliros la vagonaro de komercaĵoj?
 Ĉiutage estas du; unu kiu foriras je la deka horo matene, kaj la alia je la tria horo vespere.
 Al veturilo, sinjoroj; baldaŭ; ĉar la vagonaro foriros tuj.
 Supreniru baldaŭ; sinjoro; jen la forirsignalo.
 Ni ekmarŝas.
 Ni kuras unu mejlon kaj duonon por unu minuto.
 Tio estas vojaĝi rapide.
 Tioma rapideco timigus min.
 Rilate al mi, mi ŝatas la rapidiron.
 Ŝajnas al mi ke ni marŝas kun terura rapideco; mi timas ke la maŝino ne elreliĝu.
 Vi timu nenion.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Allí viene un tren.
Es el tren de vuelta.
Cualquiera diría que está
en nuestra vía.
No se alarme usted, los
trenes de vuelta van
siempre por la otra línea
y los de ida por ésta.
Hemos llegado ya a la pri-
mera estación; ¿cuánto
tiempo estaremos aquí?
Solamente pararemos tres
minutos.
Ya estamos marchando de
nuevo.
¿Qué es lo que veo delan-
te de nosotros?
Es el túnel.
Estamos en la obscuridad.
Pronto habremos salido de
ella, porque el túnel no
es muy largo.
Al contrario, a mí me pa-
rece muy largo.
Después de este tendremos
que pasar otro de medio
kilómetro de largo.
¿Dónde estamos ahora? Pa-
rece que estamos suspendi-
dos en el aire.
Pasamos sobre un viaducto.
He aquí otra estación: ¿nos
detendremos en ella?
Sí, permaneceremos aquí
cinco minutos: esta esta-
ción es la última.
Pronto llegaremos al tér-
mino de nuestro viaje.
Hemos aquí, al fin de nues-
tro destino.

Tie venas vagonaro.
Ĝi estas la revena vagonaro
Iu dirus ke ĝi estas sur mia
vojo.
Vi ne alarmiĝu; la revenaj
vagonaroj iras ĉiam sur
tiu vojo kaj la iraj va-
gonaroj sur tiu-ĉi.
Ni ĵus alvenis al la unua
stacidomo; kiom da tem-
po ni estos tie-ĉi?
Nur ni haltos tri minutojn.
Denove ni ekmarŝas.
Kio estas tio kion mi vidas
antaŭ ni?
Ĝi estas tunelo.
Ni estas en la mallumo.
Baldaŭ ni estos elirintaj el
ĝi ĉar la tunelo ne estas
tre longa.
Kontraŭe, ĝi ŝajnas al mi
tre longa.
Post tiu-ĉi, ni devos trans-
pasi alian, duonkilome-
tran longan.
Kie ni estas nun? Ŝajnas
ke ni estas pendantaj en
la aero.
Ni pasas sur viadukton aŭ
vojponton.
Jen estas alia stacidomo;
ĉu ni haltos en ĝi?
Jes; ni restos tie-ĉi kvin
minutojn: tiu-ĉi stacido-
mo estas la lasta.
Baldaŭ ni alvenos al la fino
de nia vojaĝo.
Jen ni alvenintaj, al la fino
de nia destino.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Caballero, ¿se servirá usted darme su billete?

Aquí lo tiene usted.

¿Vamos a buscar nuestro equipaje?

Sí.

¿En dónde quiere embarcarse usted?

Tengo la intención de tomar el buque de vapor de Calais.

Le aconsejo a usted que vaya a tomar su pasaje inmediatamente, porque si tarda usted más tiempo tal vez no halle sitio.

¿A qué hora sale el vapor?

Parte a las cuatro de la tarde.

¿En dónde está su equipaje de usted?

Lo he mandado ya al puerto.

Ha hecho usted muy bien.

¿Ha estado usted a bordo para escoger su camarote?

Tengo uno excelente.

Está bien: ahora puede usted hacer la travesía durmiendo.

A mí me gusta siempre pasar la noche en la mar, porque gano en ello un día.

¿Cuánto tiempo necesitan ustedes en general para hacer la travesía?

Ponemos ordinariamente de nueve a diez horas para ir de Calais al puente de Londres.

Sinjoro; ĉu vi bonvolos doni al mi vian bileton?

Jen, ĝi estas.

Ĉu ni iros preni nian pakajaron?

Jes.

Kien vi volas enŝipiĝi?

Mi intencas preni la vaporŝipon el Calais (Kalé).

Mi konsilas vin, ke vi iru preni tuj vian traيران bileton, ĉar se vi malfruas pli da tempo, eble vi ne trovos lokon.

Je kioma horo la vaporŝipo foriros?

Ĝi foriros je la kvara horo vespere.

Kie estas via vojaĝpakaĵo?

Mi jam sendis ĝin al la haveno.

Vi faris tre bone.

Ĉu vi estis jam en la ŝipo por elekti vian kajuton?

Mi havas unu bonegan.

Tre bone; nun vi povas fari la martransiron dormante.

Mi ĉiam ŝatis pasigi la nokton en maro, ĉar tiel mi gajnas unu tagon.

Kiom da tempo vi ĝenerale bezonas por fari la transiradon?

Ĝi ordinare daŭras ĉirkaŭ naŭ aŭ dek horojn por iri de Kalé ĝis la ponto el Londono.

ESPAÑOL

Partimos.
 Oigo la campana.
 Marchemos más aprisa.
 El buque podría partir sin nosotros.
 Ya estamos a bordo.
 Señores, hagan ustedes el obsequio de salir del buque, porque vamos a partir en seguida.
 Vamos, es necesario que nos separemos.
 Le deseo a usted buen viaje.
 Muchas gracias.
 Escribame usted pronto.
 Ciertamente.
 Ya estamos en marcha.
 ¿Oye usted el ruido de la máquina?
 Hace temblar todo el barco.
 Vamos al puente.
 ¿Quién es este hombre que está de pie sobre el puente?
 Es el capitán, que sube allí para dar órdenes.
 La marea es fuerte.
 Marchamos con gran rapidez.
 No iremos tan deprisa cuando estemos en plena mar.
 Aquí el agua está quieta.
 Ya estamos en la embocadura del Támesis.
 La mar es gruesa.
 Me voy al camarote: no me hallo muy bien.
 ¿Qué tiene usted?
 Voy a marearme si permancezco más tiempo sobre el puente.

ESPERANTO

Ni ekforiras.
 Mi aŭdas la sonorilon.
 Ni marŝu pli rapide.
 La ŝipo povus foriri sen ni.
 Ni alvenis sursŝipen.
 Sinjoroj, vi faru la plezuron eliri el la ŝipo, ĉar ĝi tuj foriros.
 Ni iru; estas necese ke ni disiĝu.
 Mi deziras al vi bonan vojaĝon.
 Koran dankon.
 Vi skribu tuj.
 Certe.
 Ni ekmarŝas.
 Ĉu vi aŭdas la bruon de la maŝino?
 Ĝi tremigas la tutan ŝipon.
 Ni iru sur la ferdekon.
 Kiu estas tiu homo kiu staras sur la ferdeko?
 Li estas la ŝipestro kiu supreniris tien por doni ordonojn.
 La marmovado estas forta.
 Ni iras tre rapide.
 Ni ne iros tiel rapide kiam ni troviĝos meze de l'maro
 Tie-ĉi la akvo staras kvieta
 Ni estas jam en la elflujo de la rivero Tamezo.
 La maro estas multmova.
 Mi iras mian kajuton; mi ne fartas tre bone.
 Kio estas al vi?
 Venos al mi la marmalsano se mi restos pluan tempon sur la ferdeko.

ESPAÑOL

Lo que es yo no me mareo jamás.
Yo quisiera poder decir lo mismo.
¿Cómo ha pasado usted la noche?
Mal; la máquina no me ha dejado dormir.
¿En dónde estamos ahora?
Vamos a percibir pronto la costa.
El mar está más tranquilo y el viento es menos fuerte que antes,
Me parece que percibo la costa.
Pronto llegaremos.
¡Ya estamos, gracias a Dios!
¿Qué hora es?
Son las ocho.
Señores, deben ustedes desembarcar con lancha.
¿Puede usted indicarme una fonda?
Sí, señor.

En una fonda.

Señores, aquí hay una fonda que tiene buena apariencia.
¿Entremos?
¿Tiene usted cuartos disponibles?
Sí, señores; ustedes hallarán aquí cuartos hermosos y buenas camas.
Sobre todo, háganos usted buen fuego, porque estamos transidos de frío.

ESPERANTO

Rilate al mi, mi neniam mal-saniĝas pro marmalsano.
Mi dezirus povi same diri.
Kiel vi pasigis la nokton?
Malbone; la ŝipmaŝino ne lasis al mi dormi.
Kie ni staras nun?
Baldaŭ ni ekvidos la marbordon.
La maro estas pli trankvila kaj la vento estas malpli forta ol antaŭe.
Ŝajnas al mi ke mi ekvidas la marbordon.
Baldaŭ ni alvenos.
Ni alvenis jam, dank'al Dio.
Kioma hoto estas?
La oka.
Sinjoroj, vi devas elŝipiĝi per boato.
Ĉu vi povus sciigi min pri hotelo?
Jes, sinjoro.

Ĉe hotelo.

Sinjoroj, tie-ĉi estas hotelo kiu havas bonan eksteranĝon.
Ĉu ni eniru?
Ĉu vi havas ĉambrojn disponeblajn?
Jes, sinjoroj; tie-ĉi vi trovos belajn ĉambrojn kaj bonajn litojn.
Antaŭ ĉio vi ekbruligu tuj la kamenon, ĉar ni ekmortas pro malvarmo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Mozo, acompañe usted a estos señores al gran salón, y encienda usted fuego en seguida.

Muy bien.

Señores, ¿qué desean ustedes para almorzar, té o café?

Preferimos el café.

¿Quieren ustedes leche?

Sí.

Quedarán ustedes servidos dentro de un minuto.

Bien.

Aquí lo tienen ustedes todo.

Señores, ¿desean ustedes cenar?

Sí, señor; ¿qué tiene usted?

Tengo una pierna de carnero, un pastel de pato y volatería.

Mi elección será la de la compañía.

Si a ustedes les gusta más, voy a hacer traer pichones asados.

No; tráiganos usted ternera con salsa y pastel de pato.

Muy bien.

Sobre todo dénos el mejor vino que tenga.

¿Quieren ustedes algo más?

No; solamente que nos dé de cenar pronto porque tenemos necesidad de descanso.

Los manteles.

La servilleta.

Los platos.

Los vasos.

Kelnero, vi akompanu tiujn-
ĉi sinjorojn al la granda
salono kaj tuj pretigu
fajrujon.

Tre bone.

Sinjoroj, kion vi deziras
por la matenmanĝo, teon
aŭ kafon?

Ni preferas kafon.

Ĉu vi volas lakton?

Jes.

Vi estos servitaj post unu
minuto.

Bone.

Jen estas ĉio.

Sinjoroj, ĉu vi deziras ves-
permanĝi?

Jes, sinjoro; kio estas man-
ĝinda?

Mi havas ŝaffemuron, an-
serkukon, kaj birdojn.

Mia elekto estos tiu de mia
kunmanĝantaro.

Se vi ŝatas ĝin pli, mi al-
portigos rostitajn kolom-
bidojn.

Ne; vi alportu bovidinon
kun saŭco kaj anserku-
kon.

Tre bone.

Super ĉio donu al ni la plej
bonan vinon, kiun havas.

Ĉu vi deziras iom plu?

Ne; nur tio, ke vi pretigu
baldaŭ la vespermanĝon
ĉar ni bezonas ripozi.

La tablotuko.

La buŝtuko.

La teleroj.

La glasoj.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Las cucharas.	La kuleroj.
Los tenedores.	La forkoj.
La mostacera.	La mustardujo.
Las vinagreras.	La vinagrujo.
El salero.	La salujo.
El azucarero.	La sukerujo.
El cucharón.	La kulerego.
Las jícaras.	La tasetoj.
La taza.	La taso.
La copa.	La pokalo.
La botella.	La botelo.
El fogón.	La forno.
La olla.	La kuirpoto.
La cacerola.	La kaserolo.
El carbón.	La karbo.
La sartén.	La pato.
La chocolatera.	La ĉokoladujo.
La cafetera.	La kafujo.
La tetera.	La teujo.
Un té.	Teo.
Un comensal.	Kunmanganto.
Un convidado.	Gasto.
Pan.	Pano.
Sal.	Salo.
Mostaza.	Mustardo.
Aceite.	Oleo.
Vinagre.	Vinagro.
Azúcar.	Sukero.
Vino.	Vino.
Agua de Seltz.	Seltz'a akvo.
Agua helada.	Glaciigita akvo.
Sopa.	Supo.
Carnero (carne de).	Ŝafviando.
Buey (íd.)	Bovoviando.
Ternera (íd.)	Bovidinviando.
Cordero (íd.)	Ŝafidviando.
Cabrito (íd.)	Kapridviando.
Tocino.	Lardo.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Habitación.

Loĝejo.

¿Están hechas las camas?

Sí, señor.

Voy a acostarme, y le aconsejo a usted que haga lo mismo.

Mozo, acuérdesse usted que queremos partir a las seis.

Tendré cuidado de despertarlos a ustedes.

¿Dónde está el amo? que queremos saber lo que debemos.

Ahora viene.

¿Cuánto le debemos a usted? Veinticinco pesetas, a razón de doce y media por día.

¿Tiene usted cuartos para alquilar?

Sí, señor; tengo varios; ¿qué clase de cuartos quiere usted?

Necesito cuartos amueblados.

Sírvase usted entrar; he aquí un cuarto muy hermoso.

No es muy grande, pero me conviene.

Usted ve que aquí hay todo lo necesario y que los muebles son muy limpios.

Sí, señor.

Todos los muebles son de caoba.

Es cierto.

He aquí dos sillones, cuatro sillas, un tapiz nuevo, un hermoso espejo y unas cortinas muy limpias.

¿Cu la litoj estas pretaj?

Jes, sinjoro.

Mi iros kuŝigi kaj mi konsilas vin ke vi faru same.

Kelnero, vi memoru ke ni intencas foriri je la sesa horo.

Mi zorgos veki vin.

Kie estas la mastro?, ĉar ni volas scii kion ni ŝuldas.

Nun li venas.

Kiom ni ŝuldas al vi?

Dudekvin pesetojn, po dekdu kaj duono ĉiutage.

Ĉu vi havas ĉambrojn lueblajn?

Jes, sinjoro; mi havas kelkajn; kiajn ĉambrojn vi deziras?

Mi bezonas ĉambrojn mebligitajn.

Bonvolu eniri; jen tre bela ĉambro.

Ĝi ne estas tre granda sed tamen ĝi taŭgas por mi.

Vi vidas ke tie-ĉi estas ĉio necesa, kaj ke la mebloj estas tre puraj.

Jes, sinjoro.

Ĉiuj mebloj estas el mahagono.

Certe.

Jen du seĝegoj, kvar seĝoj, nova tapiŝo, bela spegulo kaj tre puraj kurtenoj.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Veamos si la cama es buena, pues esto es lo principal.

No puede usted desear otra mejor.

¿Mira el cuarto a la parte de la calle?

No, señor; da al jardín.

Mejor; ¿cuánto pide usted por el cuarto?

Usted pagará dos duros a la semana.

Me parece demasiado dinero.

Considere usted que este barrio es de los más hermosos de la ciudad, cuyas casas se pagan a un precio exorbitante.

Pues bien; le daré a usted dos duros.

¿Cuándo piensa usted tomar posesión del cuarto?

Mañana.

El almuerzo.

¿Ha almorzado usted?

Todavía no.

Llega usted a tiempo: almorzará usted con nosotros.

No, señor, gracias.

Sí, sí; el almuerzo está preparado; venga usted a almorzar: ¿qué comerá usted?

¿Toma usted te o café?

Prefiero el café.

Ni vidu ĉu la lito estas bona, ĉar tio estas la ĉefa afero.

Vi ne povas deziri alian pli bonan.

Ĉu la ĉambro rigardes la stratflankon?

Ne, sinjoro; ĝi rigardas la ĝardenflankon.

Des pli bone; kiom vi postulas pro la ĉambro?

Vi pagos du durojn ĉiu semajne.

Ĝi ŝajnas al mi troa mono.

Vi konsideru ke tiu-ĉi kvartalo estas unu el la plej belaj de la urbo, kies domojn oni pagas po supermezura prezo.

Nu; mi pagos al vi du durojn.

Kiam vi volas ekposedi la ĉambron?

Morgaŭ.

La matenmanĝo

Ĉu vi matenmanĝis?

Ne ankoraŭ.

Vi alenas ĝustatempe; vi matenmanĝos kun ni.

Ne, sinjoro; dankon.

Jes, jes; la matenmanĝo estas preta; vi venu matenmanĝi; kion vi manĝos?

Ĉu vi trinkas teon aŭ kafon.

Mi preferas la kafon.

ESPAÑOL

ESPERANTO

¿Le gusta a usted la leche?
Sí, señor.

Aquí tiene usted bollos y pan; ¿qué le gusta a usted más?

Tomaré un bollo.

¿Cómo halla usted el café?
Excelente.

¿Es bastante fuerte?

Sí, señor.

Si no lo es bastante, dígalo usted sin cumplidos.

¿No toma usted manteca?

No, señor, gracias: he concluído ya: buenos días.

La comida.

¿Qué le serviré a usted?

¿Quiere usted un poquito de sopa?

Gracias: me hará usted el obsequio de un poco de buey.

¿De qué lado lo cortaré?

De cualquiera.

¿Lo quiere usted muy cocido o poco?

Muy cocido.

¿Le he servido a usted a gusto?

Sí, señor.

Ahora voy a darle a usted un pedazo de este pastel.

Mejor tomaré un pedazo de este pudingo.

Pruebe usted uno y otro.

No, señor, gracias.

Usted no tiene salsa.

Dispense usted, tengo bastante.

Ĉu vi ŝatas la lakton?

Jes, sinjoro.

Jen estas bulkoj kaj pano; kion vi ŝatas pli?

Mi prenus bulkon.

Kiel vi trovas la kafon?

Tre bona.

Ĉu ĝi estas sufiĉe forta?

Jes, sinjoro.

Se ĝi ne estas sufiĉe forta, diru ĝin senkomplimente.

Ĉu vi ne manĝas buteron?

Ne, sinjoro, dankon: mi finis jam; bonan tagon.

La tagmezmanĝo,

Kion mi servos al vi.

Ĉu vi volas iomete da supo?

Dankon: bonvolu alporti iom da bovo.

El kia bestflanko mi ĝin tranĉos?

El ia ajn.

Ĉu vi volas ĝin multe aŭ maltute kuiritan?

Tre kuiritan.

Ĉu mi servis al vi viaguste?

Jes, sinjoro.

Nun mi donos al vi pecon da tiu-ĉi kuko.

Pli bone mi prenus pecon da tiu-ĉi pudingo.

Vi manĝu el ambaŭ.

Ne, sinjoro, dankon.

Vi ne havas saŭcon.

Pardonu min, mi havas sufiĉe.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Usted no come nada.
Sí, como muy bien.
Voy a darle a usted un pedazo de ave.
No me dé usted más que la mitad de esto.
¿Tiene usted sed?

Sí, tengo.
¿Qué quiere usted beber?
Beberé un vaso de cerveza.
Tome usted un vaso de vino.
No, gracias.
¿Quiere usted un poco de buey asado?

Muy poco.
¿Le gusta a usted lo gordo?
No, señor, déme usted de lo magro, si gusta.

¿Qué comerá usted ahora?
No, no tomaré nada más.
María, quite usted los platos y traiga los postres.
Sírvese usted tirar del cordón de la campanilla.

María, necesitamos más agua: despache usted pronto.

Muy bien, señor.
Aquí tiene usted manzanas, uvas, queso y confitura: sírvase usted mismo.

Gracias.
Haga usted lo mismo que en su casa.

He comido mucho.
No señor; usted es un pobre comedor; temo que haya usted comido muy mal.

He comido perfectamente: ahora debo separarme de usted.

Vi manĝas neniom.
Jes, mi manĝas tre bone.
Mi donos al vi pecon da birdo.

Donu al mi, nur la duonon da tio-ĉi.
Ĉu vi havas soiron (aŭ ĉu vi estas soifa)?

Jes, mi estas soifa.
Kion vi volas trinki?
Mi trinkos glason da biero.
Trinku glason da vino.

Ne, dankon.
Ĉu vi volas iom da bovo rostita?

Tre malmulte.
Ĉu vi ŝatas la grasviandon?
Ne, sinjoro, donu al mi se vi bonvolas malgrasviandon.

Kion vi manĝos nun?
Ne, mi manĝos nenion plu.
Mario, elprenu la telerojn kaj alportu la desertojn.

Bonvolu tiri la ŝnuron de la sonorileto.
Mario, ni bezonas plian akvon; rapidu.

Tre bone, sinjoro.
Jen estas pomoj, vinberoj, fromaĝo kaj konfitaĵo; vi servu vin mem.

Dankon.
Vi faru same kiel ĉe vi.

Mi manĝis multe.
Ne sinjoro; vi estas malmultmanĝemulo; mi timas ke vi manĝis tre malbone.

Mi manĝis perfekte; nun mi devas disiĝi de vi.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Lo siento mucho.
 Con el permiso de usted me
 marchó; buenas noches.
 Buenas noches, caballero;
 saludé usted de mi parte
 a su hermano.
 Lo cumpliré.

El te.

María, ¿ha traído usted to-
 do lo necesario para to-
 mar el te?
 Sí, señor, todo está en la
 mesa.
 ¿Hierve el agua?
 El te está ya preparado.
 Necesitamos dos tazas y
 dos cucharas más.
 Aquí están, señor.
 ¿Qué tomará usted, amigo
 mío?
 Tomaré un poco de choco-
 late y una rebanada de
 pan con manteca.
 ¿No toma usted azúcar?
 Sí, señor.
 No lo escasee usted.
 No, señor.
 Aquí tiene usted pasteles.
 Muchas gracias.
 Señora N., ¿está el te a su
 gusto?
 Sí, señor, es excelente.
 ¿Tomará usted otra taza?
 No; gracias.

En una tienda.

¿Cuál es el precio de esto?

Mi bedaŭras ĝin multe.
 Kun via permeso mi fori-
 ras; bonan nokton.
 Bonan nokton, sinjoro; sa-
 lutu je mia nomo vian
 fraton.
 Mi tion plenumos.

La teo.

Mario; ĉu vi alportis ĉion
 necesan por trinki la
 teon?
 Jes, sinjoro; ĉio estas sur
 la tablo.
 Ĉu la akvo bolas?
 La teo estas jam preparita.
 Ni bezonas du tasojn, kaj
 du kulerojn pliajn.
 Jen estas, sinjoro.
 Kion vi manĝos (aŭ trin-
 kos), mia amiko?
 Mi manĝos iom da ĉokola-
 do kaj peon da pano kun
 butero.
 Ĉu vi ne prenas sukeron?
 Jes, sinjoro.
 Vi ne ŝparu ĝin.
 Ne, sinjoro.
 Jen estas kukoj.
 Multan dankon.
 Sinjorino N., ĉu la teo es-
 tas laŭ via gusto?
 Jes, sinjoro, ĝi estas bone-
 ga.
 Ĉu vi trinkos alian tason?
 Ne; dankon.

Ĉe vendejo.

Kioma estas la prezo de
 tiu-ĉi?

ESPAÑOL

ESPERANTO

Quince pesetas.
 ¿Qué clase de artículos tiene usted?
 Tenemos de todos precios. Enséñeme lo mejor que tenga.
 ¿Es éste el más elegante que usted tiene?
 Lo garantizo.
 Me parece muy caro.
 ¿Puede usted vendérmelo por un duro?
 Tengo precios fijos.
 He leído un anuncio en el diario diciendo que tienen ustedes colecciones de postales.
 Sí, señor.
 ¿Podría usted enseñármelas?
 Con mucho gusto.
 ¿Son vistas o figuras?
 Véalas. Hay colecciones de vistas de Barcelona, de París, de Viena, de Madrid y de las principales capitales del mundo.
 Están muy bien hechas.
 Es lo mejor que se ha hecho en postales.
 ¿Son muy caras?
 Una colección que consta de 12 vistas, cuesta una peseta.
 Sólo necesito cuatro.
 Entonces le costarán diez céntimos cada una.
 ¿No tiene usted postales de color?
 Sí, señor; éstas son a quince céntimos cada una.

Dek-kvin pesetoj.
 Kian klason de komercaĵoj vi havas?
 Ni havaj laŭ ĉiuj prezoj.
 Montru al mi la plej bonan kiun vi havas.
 Ĉu estas tiu-ĉi la plej eleganta kiun vi havas?
 Mi ĝin garantias.
 Sajnas al mi tre kara.
 Ĉu vi povas ĝin vendi al vi po unu duro?
 Mi havas fiksajn prezojn.
 Mi legis en la ĵurnalo anoncon kiu diras ke vi havas kolektojn da poŝtkartoj.
 Jes, sinjoro.
 Ĉu vi povas montri ilin al mi?
 Tre bonvole.
 Ĉu ili estas vidaĵoj aŭ figuroj?
 Vidu ilin. Estas kolektoj de vidaĵoj pri Barcelono, pri Parizo, pri Vieno, pri Madrido kaj pri la ĉefaj ĉefurboj el la mondo.
 Ili estas tre bone faritaj.
 Estas la plej bona kiun oni faris pri poŝtkartoj.
 Ĉu ili estas tre karaj?
 Unu kolekto kiu konsistas el delk-du vidaĵoj kostas unu peseton.
 Nur mi bezonas kvar.
 Tiam ili kostos al vi dek centimojn po ĉiu.
 Ĉu vi ne havas kolorajn poŝtkartoja?
 Jes, sinjoro; tiuj-ĉi kostas po dek-kvin centimojn ĉiu.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Déme usted dos.
 ¿Necesita algo más?
 Sí, señor; necesito que me indique dónde podría encontrar lápices y lapiceros.
 Con mucho gusto. En la calle N., encontrará usted una librería en donde le venderán lo que necesita.
 ¿Cuánto le debo a usted?
 Sesenta céntimos.
 ¿Cuánto es esta cantidad?
 ¿Cuenta usted por moneda internacional?
 Sí, señor.
 ¿Cuántos *spesmilos* son?
Spesmilo ninguno: son veinticuatro *spedescos*.
 Muy bien; tome.
 Adiós.
 Adiós, señor.
 Tengo que comprar un paraguas porque empieza a llover.
 Tiene usted razón; no me había fijado.
 ¿Son muy caros estos de seda?
 Este 18 pesetas; aquél 21, estos de aquí 14.
 Bueno; compraré uno de éstos.
 Como usted quiera.
 Supongo que la tela es buena, ¿verdad?
 No la hay mejor.
 Bueno, tome usted el dinero.
 Buenos días (mañana).

Donu al midu.
 Ĉu vi bezonas ion plu?
 Jes, sinjoro; mi bezonas ke vi montru al mi kie mi povus trovi kraĵonojn kaj kraĵonigojn.
 Tre bonvole. En la strato N. vi trovos librejon kie oni vendas al vi tion kion vi bezonas.
 Kiom mi ŝudas al vi?
 Sesdek centimojn.
 Kiom estas tu kvanto?
 Ĉu vi kalkulas per internacia mono?
 Jes, sinjoro.
 Kiom da spesmiloj egalas?
 Neniu spesmilo; ĝi estas dudek-kvar spesdekoj.
 Tre bone; prenu.
 Adiaŭ.
 Adiaŭ, sinjoro.
 Mi devas aĉeti pluvombre-lon ĉar ekpluvas.
 Vi estas prava;; mi ne rimarkis tion.
 Ĉu tiuj-ĉi el silko estas tre karaj?
 Tiu-ĉi dek-ok pesetojn, tiu dudek-unu kaj ĉi-ticaj dek-kvar.
 Bone; mi aĉetos unu el tiuj-ĉi.
 Kiel vi volos.
 Mi supozas ke la drapo estas bona, ĉu vere?
 Ne ekzistas pli bona.
 Nu; prenu la monon.
 Bonan matenon!

ESPAÑOL

ESPERANTO

Con la lavandera

Kun la lavistino.

¿Ha traído usted mi ropa?
Sí, señora; aquí está la lista.

Vamos a ver si está bien.
Empiece a leer.

Seis camisas,
siete pares de medias.
ocho pares de medias de niños.
tres pares de calzoncillos,
dos chalecos blancos,
cuatro corbatas blancas,
cinco pañuelos de seda,
nueve pañuelos blancos,
tres pañuelos de bolsillo,

Ĉu vi alportis mian tolajon?
Jes, sinjorino; jen estas la listo.

Ni vidu ĉu tio estas bone.
Komenku legi.

Ses ĉemizoj,
sep paroi da ŝtrumpoj,
ok paroi da ŝtrumpoj por infanoj,
tri paroj da kalsonoj,
du veŝtoj blankaj,
kvar kravatoj blankaj,
 kvin tukoj el silko,
naŭ tukoj blankaj,
tri poŝtukoj.

Con un librero.

Kun livristo aŭ librovendisto

¿Tiene usted una buena edición de las obras de Zamenhof?

Tengo varias. La más hermosa es en cinco tomos bien impresos.

Tengo otra edición, muy arreglada y esmeradísima, en cuatro tomos.

Tengo una edición, en dos lindos tomos, mucho más barata.

¿Tiene usted diccionarios?
Sí, señor.

¿Caros o baratos?
Véalos.

Los desearía algo más pequeños.

Aquí tengo una edición de bolsillo.

El diccionario universal,
¿lo tiene usted?

Ĉu vi havas bonan eldonon de la verkoj de Zamenhof?

Mi havas kelkajn. La plej bela estas en kvin volumoj presitaj.

Mi havas alian eldonon tre bonprezan ka zorgefaritan en kvar volumoj.

Mi havas eldonon en du volumoj multe pli malkaran.

Ĉu vi havas vortajron?
Jes, sinjoro.

Ĉu caraj aŭ malkaraj?
Vidu ilin.

Mi dezirus ilin iom pli malgrandajn.

Jen mi havas poŝan eldonon.

La Universalan vortaron ĉu vi ĝin havas?

ESPAÑOL

ESPERANTO

Sí, señor.
¿Es de la edición antigua?
No, señor; es de la nueva.
Y fundamentos, ¿los tiene usted?
Aquí están.
Bueno; deme usted, además de todo esto, cuatro claves y dos *tutoi*.

Con un criado.

¿Sabe usted cocinar?
Muy bien, señora; he estado cocinando diez años en distintos lugares.
¿Puede usted servir a la mesa?
No, señora; es imposible cocinar y a la vez servir a la mesa.
¿Cuánto gana usted?
Diez y ocho duros por mes.

El correo.

Señor, aquí hay una carta para usted.
Gracias.— Al fin, me contestan.
¿Dónde está la dirección de Correos?
En la calle de...
Caballero he enviado una carta a Berlín y, según parece, no ha llegado a su destino.
Es muy extraño. ¿Qué día envió la carta usted?

Jes, sinjoro.
Ĝi estas el la malnova el-dono?
Ne, sinjoro, ĝi estas el la nova.
Kaj fundamentojn, ĉu vi havas?
Jen estas.
Nu; donu al mi krom ĉio ĉi, kvar ŝlosilojn kaj du tutojn.

Kun servisto.

Ĉu vi scias kuiri?
Tre bone, sinjorino; mi kuiradis dum dek jaroj en diversaj lokoj.
Ĉu vi povas servi la manĝotablon?
Ne, sinjorino; estas neeble kuiri kaj servi samtempe la manĝotablon.
Kiom vi gajnas?
Dek-ok durojn monate.

La poŝto.

Sinjoro, jen estas letero por vi.
Dankon.— Fine oni respondas al mi.
Kie estas la direktejo de la poŝto?
En la strato***.
Sinjoro, mi sendis leteron al Berlino kaj verŝajne ĝi ne alvenis al sia destino.
Ĝi estas tre strange. Je kia tago vi sendis la leteron?

ESPAÑOL

ESPERANTO

Hoy hace precisamente seis días.

¿Y cómo sabe usted que no ha llegado?

Por una carta que acabo de recibir hace pocos minutos.

¿Quiere usted dejarme ver el sobre?

Tome usted.

Mozo, sírvase usted indicarme el lugar donde se distribuyen las cartas.

Aquí, la tercera puerta de la derecha.

Caballero, tengo en lista una carta procedente de Lisboa.

Tenga usted la bondad de decirme su nombre.

Me llamo A***.

Enséñeme usted su pasaporte o indentifique su persona.

Aquí tiene usted su pasaporte.

Y aquí tiene usted su carta. Viene certificada y, por lo tanto, suplico a usted que me firme este recibo.

¿A qué hora sale de aquí el correo?

Todos los días a las siete de la noche.

¿Y a qué hora se acostumbra recoger las últimas cartas?

A las cinco.

Así, no tengo un solo minuto que perder.

Ses tagoj ĝustaj antaŭ hodiaŭ.

Kaj kiel vi scias ke ĝi ne alvenis?

Per letero kium mi ĵus ricevis antaŭ malmultaj minutoj.

Ĉu vi volas lasi al mi vidi la koverton?

Prenu.

Servisto, bonvolu montri al mi la lokon kie oni disdonas la leterojn.

Tie-ĉi; la trian pordon dekstren.

Sinjoro, mi havas en listo leteron devenantan de Lisbono.

Vonvolu diri al mi vian nomon.

Mi estas nomata A***.

Vi montru al mi vian pasporton aŭ identigu vian personon.

Jen estas mia pasporto.

Kaj jen vi havas vian leteron. Ĝi venas rekomendita, kaj tial mi vintestas ke vi subskribu tiunĉi kvitancon.

Je kioma horo eliras de tie-ĉi la poŝto?

Ĉiutage je la sepa vespere.

Kaj je kioma horo oni kutimas kolekti la lastajn leterojn?

Je la kvina.

Tiel mi ne havas eĉ unu minuton por perdi.

ESPAÑOL

¿Tiene usted necesidad de sellos?

Sí, quiero franquear la respuesta.

Los sellos de correos

¿Cuánto cuesta el franqueo de una carta para el extranjero?

Veinticinco céntimos; ¿tiene usted sellos de franqueo?

No. ¿Querría usted hacerme el favor de comprarlos?

¿Y cuánto cuesta una carta del correo interior?

Quince céntimos; pero puede usted emplear una carta postal. Su precio es de diez céntimos para todos los países de la Unión postal.

Tome usted. He aquí los sellos de franqueo. Este se encuentra ya inutilizado. Sirviéndose de él se expondría usted a un proceso.

En la Administración del telégrafo y del teléfono.

Deseo enviar un telegrama a Londres.

Tenga usted la bondad de tomar este impreso y redactar su telegrama usted mismo.

ESPERANTO

Ĉu vi bezonas poŝmarkojn?

Jes, mi volas afranki la respondon.

La poŝmarkoj.

Kiom kostas la afranko de letero por eksterlando?

Dudek-kvin centimojn; ĉu vi havas afrankajn poŝmarkojn?

Ne. Ĉu vi bonvolas aĉeti ilin?

Kaj kiom kostas enlanda letero?

Dek-kvin centimojn; sed vi povas uzi poŝkarton. Ĝia prezo estas dek centimojn por ĉiuj landoj de la Poŝta Unuiĝo.

Prenu. Jen la afrankaj poŝmarkoj. Tiu-ĉi estas jam neutiligita. Uzante ĝin vi riskus proceson.

Ĉe la Administrejo telegrafa kaj telefona.

Mi deziras sendi telegramon al Londono.

Bonvolu preni tiun-ĉi presajon, kaj redakti vi mem vian telegramon.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Aquí tiene usted mi telegrama, redactado.

¿Cuánto debo pagar?

Permítame usted que cuente el número de palabras. Su telegrama le costará tres francos cincuenta céntimos. Se va a telegrafiar en seguida.

Paréceme algo caro.

Tenga usted presente que es para el extranjero.

Tengo otro telegrama para el interior.

Ese le costará mucho más barato.

¿No tiene usted también tarjetas telegramas?

Sí, señor; pero esas tarjetas no circulan sino en el interior de la ciudad.

Tenemos abiertas y cerradas.

Deme una cerrada y otra abierta.

Ahora me agradecería responder por teléfono.

El gabinete se halla aquí, al lado; el empleado está a la disposición de usted y le dará todas las indicaciones.

Tenga la bondad de poner este señor en comunicación con la casa B.

Es necesario que tome usted antes un billete. Aquí lo tiene usted, señor. La comunicación se halla establecida por cinco minutos.

Jen estas mia telegramo redaktita; kiom mi devas pagi?

Permesu al mi kalkuli la nombron da vortoj. Via telegramo kostos al vi tri frankojn kvindek-centimojn. Oni telegrafos tuj.

Ĝi ŝajnas al mi iom kara. Vi ne forgesu ke ĝi estas por eksterlando.

Mi havas alian telegramon por enlando.

Ti kostos al vi multe pli malkare.

Ĉu vi ne havas ankaŭ telegramkartojn?

Jes, sinjoro; sed tiaj kartoj nur cirkulas (rondiras) interne de la urbo.

Ni havas el ili nunjn kiuj estas malfermitaj kaj aliajn fermitaj.

Donu al mi unu malfermitan kaj alian fermitan.

Nun mi ŝatus respondi telefona.

La kabineto estas flanke de tie-ĉi; la oficisto estas al via dispono kaj donos al vi ĉiajn klarigojn.

Bonvolu komunikigi tiun-ĉi sinjoron kun la firmo B.

Estas bezone ke vi prenu antaŭe bileton. Jen ĝi estas, sinjoro. La komunikado daŭros kvin minutojn.

ESPAÑOL

ESPERANTO

La ciudad.

La urbo.

¿Vamos a dar un paseo?
 Con mucho gusto.
 Dentro de un minuto estaré a su disposición.
 Estoy a sus órdenes.
 ¿Hacia dónde iremos?
 Al campo.
 Temo que encontraremos mucho polvo. Vamos a ver la capital.
 Bien.
 Sí; será un paseo agradableísimo. La ciudad está toda, por lo que veo, a la orilla derecha del río.
 ¿Qué perímetro tiene?
 Doce kilómetros, y está muy poblada.

Se ha hermoñado mucho.
 Un barrio.
 Los muros.
 Las puertas.
 Una torre.
 Un edificio.
 Una casa.
 Un palacio.
 Una iglesia.
 La catedral.
 El cementerio.
 La catedral está abierta.

Entremos.
 Es un modelo de estilo gótico.
 Observe usted la belleza del coro.
 El órgano.
 Las esculturas.
 Las imágenes.

Ĉu ni iras promeni?
 Tre plezure.
 De post unu minuto mi estos sub via dispono.
 Mi estas sub viaj ordonoj.
 Kien ni iros?
 Al la kamparo.
 Mi timas ke ni trovos multe da polvo. Ni iru vidi la ĉefurbon.
 Bone.
 Jes; ĝi estos agrablega promenado. La tuta urbo staras laŭ mi vidas, ĉe la dekstra bordo de l'rivero.
 Kian perimetron ĝi havas?
 Dek-du kilometrojn, kaj ĝi estas tre popoloza (popolhavanta).
 Ĝi beligiĝis multe.
 La kvartalo.
 La muroj.
 La pordoj.
 Turo.
 Konstruaĵo.
 Domo.
 Palaco.
 Preĝejo.
 Katedralo.
 La tombejo.
 La katedralo estas malfermita.
 Ni eniru.
 Ĝi estas modelo de gota stilo.
 Vi observu la belecon de l'horejo.
 La orgeno.
 La skulptaĵoj.
 La imaĝoj.

ESPAÑOL

ESPERANTO

Los santos.
 El reloj.
 Una capilla.
 El Ayuntamiento.
 El arsenal.
 La aduana.
 La bolsa.
 La universidad.
 El juzgado.
 Los cuarteles.
 La biblioteca.
 El hospital.
 El asilo.
 La cárcel.
 El matadero.
 El mercado.
 Una plaza.
 Una calle.
 Un callejón.
 Una fuente.
 Un monumento.
 Un puente.
 Un café.
 Una botica.
 Una librería.
 Una tienda.
 Un restaurant.
 ¿Le gusta a usted este palacio?
 Sí, es muy hermoso.

Hablando con un guardia urbano.

Deseamos visitar los monumentos de Barcelona más interesantes.
 ¿Dónde están y cuáles son?
 Hay muchos; el monumento a Colón, a Pitarra, a Clavé, etc.

La sanktuloj.
 La horloĝo.
 Kapelo.
 La Urbestrejo.
 La arsenalo.
 La Dogano (limimpostejo).
 La borso.
 La universitato.
 La juĝejo.
 La kazernoj.
 La biblioteko.
 La malsanulejo (hospitalo).
 Rifuĝejo.
 La malliberejo.
 La buĉejo.
 La halo.
 Placo.
 Strato.
 Strateto.
 Fonto.
 Monumento.
 Ponto.
 Kaftrinkejo.
 Farmaciejo.
 Librejo.
 Vendobutiko.
 Restoracio.
 Ĉu plaĉas al vi tiu-ĉi palaco?
 Jes, ĝi estas tre bela.

Parolante kun urba gvardiano.

Ni deziras viziti la plej interesajn barcelonajn monumentojn.
 Kiuj kaj ili estas?
 Estas multaj; la monumento al Kolumbo, al Pitarra, al Clavé, ktp.

ESPAÑOL

ESPERANTO

¿La catedral es bella?
 Sí, señores, muy bonita.
 ¿Por dónde se va a la catedral?
 Tome usted la primera calle a la derecha y llegará.
 ¿Se puede subir al campario?
 Sí, señor.
 ¿Se paga por entrar?
 No.
 ¿Qué distancia hay de aquí al Parque?
 Dos kilómetros aproximadamente.
 ¿Cómo se llama esta calle?
 ¿Cómo se llama aquel monumento?
 Se llama calle A; se llama monumento B.
 Necesito comprar una guía de Barcelona; ¿dónde la encontraré?
 En uno cualquiera de estos quioscos.
 ¿Sabe usted cuánto cuesta?
 Diez céntimos.
 ¿A dónde va este tranvía?
 A la plaza de Cataluña.
 ¿Debo cogerlo para ir al hotel N.?
 Sí, señor.
 Me he perdido; debo ir al hotel N. y no sé dónde me encuentro.
 Está usted en la calle A.: tome usted este ómni-

Ĉu la Katedralo estas bela?
 Jes, sinjoroj, tre bela.
 Per kie oni iras al la katedralo?
 Vi iru per la unua strato dekstren kaj vi alvenos tien.
 Ĉu oni povas supreniri la sonorilejon?
 Jes, sinjoro.
 Ĉu oni pagas por eniri?
 Ne.
 Kia interspaco estas de tie ĉi ĝis la Parko?
 Du kilometroj proksimume.
 Kiel estas nomata tiu-ĉi strato?
 Kiel estas nomata tiu monumento?
 Ĝi estas nomata strato A; ĝi estas nomata monumento B.
 Mi bezonas aĉeti gvidlibron pri Barcelono; kie mi ĝin trovos?
 En iu ajn el tiuj-ĉi kioskoj.
 Ĉu vi scias kiom ĝi kostas?
 Dek centimojn.
 Kien iras tiu-ĉi tramveturilo?
 Al la Placo de Katalanujo.
 Ĉu mi devas supreniri ĝin por iri la hotelon N.?
 Jes, sinjoro.
 Mi perdiĝis; mi devas iri la hotelon N. kaj mi nescias kie mi troviĝas.
 Vi estas en la strato A.: supreniru tiun-ĉi omni-

ESPAÑOL

bus y le dejará delante del hotel.
 ¿Sabe usted cuánto cuesta el alquiler de un coche?
 Según; ¿lo quiere usted tomar por una carrera o por horas?
 ¿Cuánto cuesta una carrera sencilla?
 Una peseta.
 Bueno; lléveme al Palacio de Bellas Artes.
 Deme usted la tarifa.
 ¿Dónde está la Central de Correos?
 Si quiere usted no hay necesidad de ir a la central; en cualquier estanco hay buzones.
 No, prefiero ir a la central.
 Sírvase usted decirme si este camino me llevará al museo.
 Vaya usted siempre directamente adelante.
 ¿Puede usted indicarme un restaurant?
 He aquí uno.
 Queremos un saloncillo que dé al jardín.
 Este da a la calle.
 Este da al jardín.
 Este da a la plazuela.

El cambista.

¿Dónde podría cambiar mi dinero?

ESPERANTO

buso kaj ĝin vin lasos antaŭ la hotelo.
 Ĉu vi scias kiom kostas la luon de fiakro?
 Laŭ la lumaniero; ĉu vi volas ĝin lui por vojiro aŭ dum horoj?
 Kiom kostas simpla vojiro?
 Unu peseton.
 Nu; konduku min al Palacio de Belartoj.
 Donu al mi la prezaron (taksaron).
 Kie estas la Poŝta Centroficijo?
 Se vi volas ne estas neceso iri la centran oficejon; en iu ajn tubakvendejo estas poŝtleterujoj.
 Ne, mi preferas iri la centroficijon, aŭ ĉefoficejon.
 Bonvolu diri al mi ĉu tiu-ĉi vojo kondukos min al la muzeo.
 Vi iru ĉiam rekte antaŭen.
 Ĉu vi povas montri al mi restoracion?
 Jen unu.
 Ni volas saloneton kiu rigardas la ĝardenon.
 Tiu-ĉi rigardas la straton.
 Tiu-ĉi rigardas la ĝardenon.
 Tiu-ĉi rigardas la placeton.

La monŝanĝisto.

Kie mi povus ŝanĝi mian monon?

ESPAÑOL

Deseo cambiar moneda francesa por española.
 ¿A cuánto paga usted los francos?
 Deme usted billetes si es posible en lugar de plata.

Para preguntar.

¿Quién es usted?
 ¿Con quién tengo el honor de hablar?
 ¿Cómo se llama usted?
 ¿Qué quiere usted?
 ¿Qué desea usted?
 ¿Desea usted algo, caballero?
 ¿Habla usted Esperanto?
 ¿Me comprende usted?
 ¿Quiere hablar más despacio?

Para responder.

Soy el señor A.
 Me llamo B.
 Quiero hablar con usted.
 Hablo en Esperanto y en inglés.
 Le comprendo muy bien.
 Le escucho atentamente.

ESPERANTO

Mi deziras ŝangi francan monon kontraŭ hispana.
 Kiom vi pagas la frankojn?
 Donu al mi bankbiletojn se estas eble anstataŭ argento.

Por demandi.

Kiu vi estas?
 Kun kiu mi havas la honoron paroli?
 Kiel vi estas nomata?
 Kion vi volas?
 Kion vi deziras?
 Ĉu vi deziras ion, sinjoro?
 Ĉu vi parolas Esperanton?
 Ĉu vi komprenas min?
 Ĉu vi volas paroli pli malrapide?

Por respondi.

Mi estas sinjoro A.
 Mi estas nomata B.
 Mi volas paroli kun vi.
 Mi parolas esperante kaj angle.
 Mi komprenas vin tre bone.
 Mi aŭskultas vin atente.

LA ESPERO

(HIMNO ESPERANTISTA)

Maestoso.

Canto.

Piano.

Es la mondoj venis por-a sept — o tra la
modo ir-as for-la vok — o; perflug-il-oj de for-ci-la veĝt — o kaj de
lotèlegu ĝi al lok — o kie al glauŝo sagopso-i - fapl — a ĝi la homaptir-as so-mi
ti — oq al la mondo - lerneĝi-lit - apt — a ĝi pro-me-ŝasapktapharmo ĝi — oq.

¿QUE ES EL ESPERANTO?

EL ESPERANTO es una lengua auxiliar que todo hombre civilizado debería saber al lado de su lengua materna, para comunicarse con los extranjeros.

EL ESPERANTO tiene una gramática tan fácil que cualquier individuo puede saberla en pocos días.

EL ESPERANTO es un idioma armonioso y fácil de hablar por todos los pueblos. Los congresos esperantistas universales celebrados en Boulogne (1905), Ginebra (1906), Cambridge (1907), Dresden (1908) y Barcelona (1909), son de ello una prueba contundente.

EL ESPERANTO tiene su prensa especial; más de cien periódicos repartidos por todo el mundo se consagran a su difusión y propaganda.

El gran escritor ruso Tolstoy ha dicho:

"Los sacrificios que hará todo hombre consagrado algún tiempo al estudio del Esperanto son tan exiguos, y las ventajas que de ello puede sacar son tan inmensas, que nadie puede rehusar de hacer la prueba."

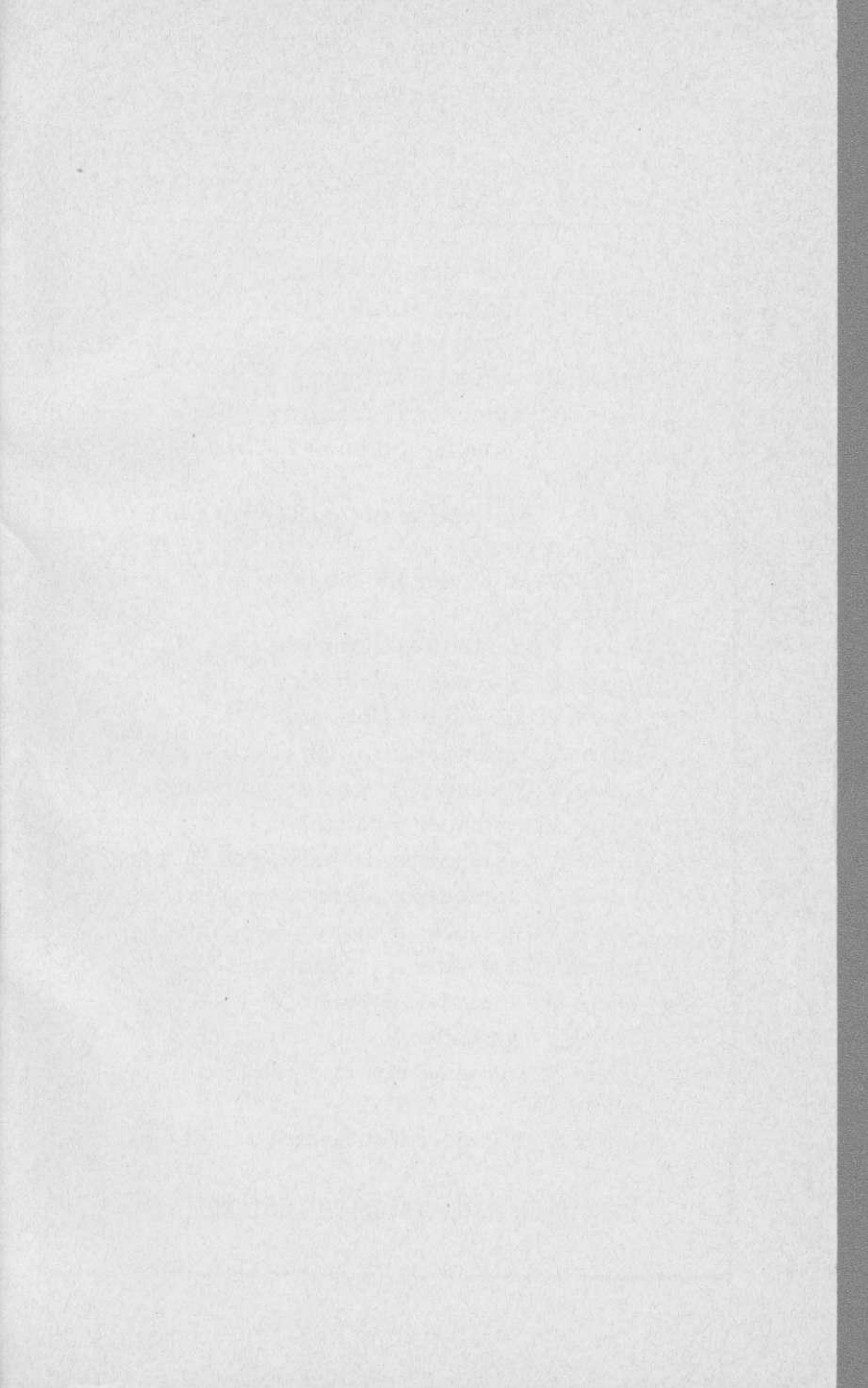
Obras indispensables para aprender la lengua

Gramática y Vocabulario de la lengua internacional Esperanto, por el Dr. D. J. Bremón Masgrau, miembro de la *Lingva Komitato*.—Constituye un tomo de más de 200 páginas lujosamente encuadernado, e indispensable para cuantos pretendan saber a la perfección el idioma Esperanto: las explicaciones claras y concisas, los ejercicios y los temas que la componen, hacen de ella una obra utilísima que todo esperantista debe adquirir.—Precio, 4 pesetas.

Vocabulario Español-Esperanto y Esperanto-Español, por D. F. Pujulá y Vallés. — Utilísimo diccionario, que contiene la traducción esperanto de una serie de miles de palabras españolas.—Precio, un tomo tela, 5 pesetas.

¿Quiere V. aprender Esperanto?, por el Dr. D. J. Bremón Masgrau.—Este libro contiene una colección completa de frases prácticas en esperanto, con la traducción en español; es altamente útil a los que quieren ejercitarse en la conversación esperanto.—Precio, 0'65 ptas.

Estas obras se hallan en venta en la EDITORIAL ATLANTÉ, Diputación, núm. 344. BARCELONA.

Colección Willemanns

- ¿ Quiere V. aprender Francés?
- ¿ Quiere V. aprender Inglés?
- ¿ Quiere V. aprender Italiano?
- ¿ Quiere V. aprender Alemán?
- ¿ Quiere V. aprender Esperanto?
- ¿ Quiere V. aprender a dibujar? (*Primera parte, línea recta.*)
- ¿ Quiere V. aprender a dibujar? (*Segunda parte, línea curva.*)
- ¿ Quiere V. aprender de dibujo sin necesidad de maestro?
- ¿ Quiere V. aprender a hacer versos?
- ¿ Quiere V. aprender a felicitar?
- ¿ Quiere V. aprender a brindar?
- ¿ Quiere V. aprender a hablar en público?
- ¿ Quiere V. aprender juegos de prendas?
- ¿ Quiere V. aprender a bailar?
- ¿ Quiere V. aprender a defenderse en la calle?
- ¿ Quiere V. aprender a jugar al ajedrez?
- ¿ Quiere V. aprender a jugar a las damas?
- ¿ Quiere V. aprender a jugar al tresillo?
- ¿ Quiere V. aprender el secreto de los sueños?
- ¿ Quiere V. aprender a echar las cartas?
- ¿ Quiere V. aprender el arte de decir la buena-ventura?
- ¿ Quiere V. aprender los secretos del infierno?

Precio de cada volumen 65 céntimos